

PIETAS
Universitatis Oxoniensis
IN OBITUM
AUGUSTISSIMI & DESIDERATISSIMI
REGIS
CAROLI SECUNDI.



OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,
An Dom. 1685.

САТРИЧ
стюардесх Олестрих
Макарян
РЕГИ
САМОІІ СЕГУНДІ

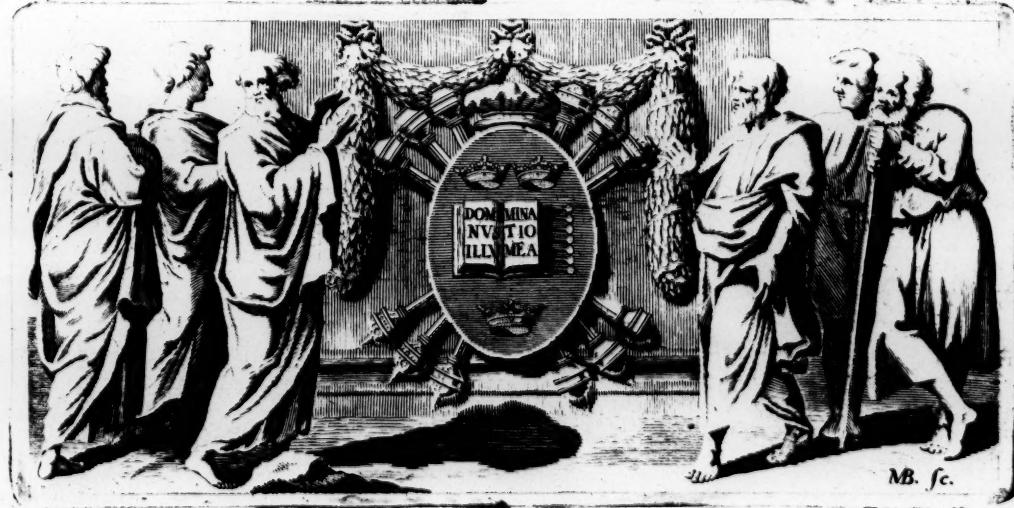
МУЗЫКА

СОЛЯНКА

СОЛОДКА

SUPPLEX RECOGNITIO
ET
GRATULATIO SOLENNIS
Universitatis Oxonienfis
Ex decreto venerabilis Domus Convocationis
Feb. 21. An. 1685. oblata
SERENISSIMO & AUGUSTISSIMO PRINCIPI
JACOBO SECUNDO,
Dei Gratia *Angliae, Scotiae, Franciae & Hibern.*

R E G I &c.



O X O N I I ,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. 1685.

СОЛНЦЕ ОТКРЫТО
СОЛНЦЕ ОТКРЫТО
СОЛНЦЕ ОТКРЫТО
СОЛНЦЕ ОТКРЫТО



Augustissime Princeps,



ERENISSIMÆ Tuæ Majestatis
subditorum humillimi, Univer-
sitas vestra Oxoniensis submisso
cultu, quaque possumus rever-
entia, pedibus tuis Regiis ad-
voluti, sincerum nostrum do-
lorem hoc publico testimonio
consignatum, optimi Princi-
pis augustissimis Manibus piæque memoriæ con-
fecramus: totoque insuper affectu singulare Numinis
beneficium colimus, quando Deus ille, per quem
Reges regnant, pro ineffabili sua erga hanc Ecclesi-
am atque Rempublicam clementia, sacratissimam
Majestatem tuam conservavit, ad hoc imperium,
hanc Tuam hæreditatem capessendam.

Et cum nulla nos unquam vis abductura sit ab Ec-
clesiæ Anglicanæ doctrina & disciplina hujus regni
legibus sanctis, cuius præceptis hic imbuti Majestati
Regiæ fidem optimam & obedientiam integrum
præstamus, nullisque conditionibus obnoxiam; tem-
perare nobis non possumus, quin immensas tibi
gratias agamus, quod hujuscæ religionis nostræ tu-
telam

See. 25 Apr 36 Brown

telam ultro susceperis; & (quo nec majus beneficium, neque gratius conferre potuisti) hanc te perpetuo defensurum, non verbo solum, sed edicto quoque Regio benignissime confirmaveris.

Quapropter tam officii nostri conscientia, quam tua illa propensissima erga subditos voluntate permoti, spondemus sancteque recipimus nos nullis unquam rationibus eo perducendos, ut ab officii religione discedamus, sed in ea usq; fide perseveraturos, quam Parenti olim tuo præstitimus glorioſissimo Martyri; quam fratri nuper Augustissimo Tibique in diffīili illo atque ancipiti statu Reipublicæ, nulla spe, nullis artibus, nullo unquam timore labefactatam: Quin & favente Deo optimo maximo, omni ope atque opera enifuros, ut quæcunque demum præfidia literarum, beneficio Numinis tenemus, quæcunque Regis indulgentia in hac arce doctrinæ atque domicilio concessit, ea omnia ad salutem Principis, ad quietem Regni, ad communem utriusque felicitatem atque tutelam summa fide conferamus.

Postremo cum precibus affiduis ad gratiæ thronum accedemus, ut qui te Deus in avito solio, pro immensa sua bonitate, cum summa pace collocavit, unctum suum deinceps & in æternum conservare atque munire dignetur; Majestatem tuam tueri & vitam producere: & cum ætatem denique diuturnam in honore & pace exegeris, pro terrestri illa & caduca, perennem tibi immortalis gloriæ coronam in cœlesti suo regno largiatur.



SERENISSIMÆ Regiæ Majestati.

CÆsareas clades Academia mœsta, dolore
Exequitur, pectus vulnere fixa gravi.
In laudes C A R O L I toties quæ carmina fudit,
Innectens lætis verba sonora modis;
Isidis ad ripas sedet atra fôrdida veste,
(Convenit immensis luctibus ille color.)
In lacrymas resoluta, novas dat fluctibus undas,
Et falso puras gurgite turbat aquas.
Ultro dilecti manibus cecidere libelli,
Neglectumque humeris barbitos hæsit onus.
Impediunt voces gemitus, meditata querelas,
Incervo titubant carmina clauda pede.
Hæc raptus poscit Princeps, hæc justa superstes.
(Cujus in ærumnis non doluisse nefas.)
Augustus luget non fictis fletibus hæres,
Hinc fata, atque illinc sævior instat amor.
Fælices lauros intexit nigra cupressus,
Feralis bifido vertice surgit apex.

a

Nec

Nec, JACOBE, tibi mœstæ pietatis honores
Displiceant; illos in tua jura damus.
Occidit heu Cæsar fatis præceptus, eodem
Est studii ratio, spesque sepulta rogo.
Respexit miseris hic blando lumine Musas,
Nec piguit sacro continuisse finu.
Non aliter virides hederæ, Jovis arbore nixæ,
Undique felices explicuere comas.
Perpetui veris fecuræ, & flore juventæ
Riserunt madidi flamina sœva noti.
Sed postquam ferro durisque bipennibus ilex
Acta ruit, sacro & vertice pressit humum.
Concidérant vicina arbusta, hederæque sequaces,
Et vaga per totum sparsa ruina nemus.
At tu succrescis silvæ qui gloria nostræ
JACOBE, & sacrum tollis in astra caput;
Qui valido extendis circum ramalia trunco,
Ulnis complexus quæ Thetis alma tenet:
Quin patere ut possint hederæ tibi serpere; longum
Atque corymbifero palmite syrma trahant.
Confurgent illæ, teque illæ stante virebunt,
Frondescenque novæ semper honore comæ.
Et nisi nos fallant, non vanos omina vates,
Oxonium sub te quod sibi speret habet.
Visere qui nostras non dignatus Athenas,
Auspiciis facies usque vigere tuis.

Joh. LLOYD
Vice-Cancel. Oxon.

SERE

Serenissimæ R E G I N A E.

Regina eximum terris decus addita nostris,
Munere quo nullum grandius Anglus habet,
Eja age sydereo diademate tempora cingas,
Et jubare accendat frons radiata diem.
Talis odorato surgens aurora cubili,
Purpureo rutilas spargit ab axe faces.
Immensum talis collustrat lampade cœlum,
Sol quando Eoo carcere mittit equos.
Quicquid longa dies multos congeslit in annos,
Atque secuturis fama loquetur anus :
Commeruit quascunque olim domus Atia palmas ;
Cæsar is exornat laurigerasque fores ;
Quicquid Rinaldi, Borfi, Alphonsique merentur,
Et Sigebertorum nomina sacra ferunt :
Commiscent longe rivos, & flumine largo,
Accedunt titulis Laura M A R I A tuis.
Ipsa tamen superas, quoscunque admittis honores,
Atque decus magno fœnore reddis avis.
Tantus frontis honos, oculorum gratia tanta est,
Quique sacer pulcro regnat in ore pudor.
Majestas quali se ostentat regia Juno :
Ornatus, cuperet quem Cytherea sibi :
Ignea vis, qualem Pallas Tritonia jactat,
Cum posita idaliam casside sumit acum.
Diva ergo Angliacas, præsens tuearis Athenas,
Quæque ornas artes, artibus alma fave.

Fida

Fida cohors illæ, spectataque rebus in arctis,
Invasit solium cum furiale nefas.
Musarum in gremio majestas tuta resedit,
Præsidio freta est purpura sacra togæ.
Pro castris stabant, sueti invigilare libellis,
Nec gladii doctas dedecuere manus.
Sed regina dabis grata otia; classica Martis,
Nec Phœbi efficient conticuisse chelyn.
Aoniæ tanta florebunt præside Musæ,
Castalios latices Isidis unda dabit.
Terra Venusinos feret hæc, vatesque Catullos,
Nasceturque iterum Parthenopæus olor.
In quascunque hospes Regina adveneris oras,
Vertitur in Latium barbara terra tuum.
Ipsa animos geniumque, eadem viresque ministras,
Quæque argumentum carminis, auctor eris.

Joh. LLOYD
Vice-Cancel. Oxon.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Si qua fides, pietas, amor, admiratio, nostra credidit ab illa
Temporis aut retro gaudia longa valent: *in invicem*
Nunc, si quando, decet pleno indulgere dolori,
Verbaque lugubrem quæque referre sonum.
Scilicet amissis C A R O L O hos præstamus honores:
Hoc dixisse, omnis carminis instar erit.
Exilio Musas dedit olim ille Britannis,
Ille diu pacem, & sæcula læta dedit.
Dum vicina fremit tempesta littora circum,
Et late infelix dispoliatur ager:
Nostra tamen placido interea manet insula ponto,
Elucetque frequens Halcyonæa dies.
Nec satis hoc, tota Europa compescuit æstus,
Tantum ait hic, tandem cedite bella, sat est.
Sic olim Ægyptum coelo affligente, reponit
Divina incolumes arte propheta suos;
Mox & supplicibus succurrat, & arbiter ingens.
Imperat, aufugiunt nubila, grando fugit.
Quid mirum hæc potuisse illum, cui singula nostris
Majora humanis, proxima quæque Deis?
Quam memoro eximios augusti corporis artus?
Grandequa quam leni federat ore decus!
Nimirum hæc discors concordia junxerat, hostes
Terrore ut posset, vincere amore suos.
Major adhuc supereft nullaque imitanda poesi
Mens, licet ars hæc sit fingere docta fatis.
Ille etenim poterat res vel penetrare latentes,
Ille tuos tacitos, perfida turba, dolos.
Quid referam innumeras ingentis pectoris artes,
Quodque nec, aggressum magna, minora latent?
Rex Solymæe, tibi divisa est gloria mentis,
Omnia qui pariter noverat, alter erat.
Quis mihi nunc prisci ostentet miracula mundi,
Temporaque effuetos edere nostra viros?
Ipse etenim C A R O L I S nuper successit olymbo,
Par similiisque tenet frater & imperium.

A

Et

Univers. OxoN. pietas, in obitum

Et jam, Dive, vale, placidumque capeſſe ſoporem,
Inter maiores, nomina magna, tuos.
Mitis habe hos cineres, & molliter, urna, foveto,
Zon venit in regnum grandior umbra tuum.

Phil. Bertie

Honoratiff. Comitis de Lindsey fil.

E Coll. Trin.

R Eſtituit fessum bellis civilibus orbem
Cæſar, & hinc patriæ dicitur eſſe pater.
Illum etiam Augustum Roma officiosa ſalutat,
Geftit & hunc ſuperis adnumeraffe Deis.
At quamvis Latio, vivus benefecerit olim,
Morte tamen fertur plus nocuifſe ſua.
Subdolus inceſtat vacuam Tibereius aulam,
Opprimit & ſæva uſpicioне Patres.
Roma ſenis gravibus, tardisque molaribus hæſit
Preſſa diu, & Capreæ damna inhoneſta tulit.
C A R O L U S at moriens, poſt fata ſuperſtitie cura
Vivit adhuc, populos & regit uſquē ſuos.
Tradidit imperii caro moderamina fratri;
Quæ melius nulla ſunt retinenda manu.
Horrida ſeu diris Caledonia provocat armis,
In ſcelus admifſo foedere paſta fidem.
Sive immota ferox intentet carbafa Belga,
Et jura oceanī contemerare parat:
Protinus occurrit decus & tutela Britannis,
J A C O B U S dextra confilioque potens.
Conſequitur niveis plaudens victoria pennis,
Et tendit paſſas turba inimica manus.
Quin regat ergo ſuos quos jam defenderat Anglos:
Vivat, & auguſtum nomen in aſtra ferat.
Transmittant alii feros in regna nepotes,
Qui fratrem dederat, ſanctior ille pater.

Thomas Watson,

Baronis de Rockingham filius

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

QUAMVIS sacrilego Divus pater occidit ense,
Et C A R O L U M cæcis fata tulere dolis,
Flenda quidem fors est, non desperanda; colemus
Relliquis clavis, Parca maligna, tuæ.
Qui fraterna gerit dextrâ non impare sceptrâ
Multorum, (ah! ne mors audiat) instar habet.
Sic fertur sacros olim Cumæa libellos
Invida supremis supposuisse rogis,
Decrevit numerus, sed adhuc interrita damno,
Passa nihil pretio est cedere virgo suo.
Tuque, licet longus cecidit Regum ordo tuorum,
Assere quem nobis Dij superesse volunt.
Anglia, si fistat se mors hoc limite, proles
Sufficiet fatis salva, vel una tuis.

Eduardus Sebright Baronettus

ex Coll. Jesu.

SECURUM nobis nondum promisimus ævum
C A R O L E, vel lætos vidimus ire dies.
Vix præceps populi rabies, cæcique furores
Leniter adnotâ detumuere manu;
In te cum, tantis O frustra crepte periclis!
Tota ruit tacito mors inopina dolo:
Sic quoties solitas ponit pater Æolus iras
Et stratas fulcat tuta carina vias:
Segnitiem pelagi damnant, & perfida nautæ
Otia, naufragii præscia signa sui.
At tibi si triples, immitia numina, Parcæ
Duxissent niveâ debita fila manu,
Quod malesana diu molita est curia, fata
Hæredem poterant justa negasse tibi.

Robertus Worsley, Baronettus

ex Æde Christi.

II Univers. OXON. pietas, in obitum

Amissum decus, & funesti tristia cœli
Vulnera prosequimur lacrymis; se sydera tandem
Improba concilio cœtus juxere silentis,
Et cæcum misere jubar; nullaque cometes
Ferales sparsit crines, nigrumque profudit
Infestumque diem tacito nos funere fatum
Percussit; subitæque involvit turbine cladis.

En quo cura poli? quo tot miracula summi
Numinis? hostilis quæ quondam ex æquore campi
Incolumem duxere virum, furialiaque arma
Extorsere manu invita; fors candida gentis
Angliacæ tantum potuit, Carolinaque virtus.

Heu quanta sceleris mole, & quibus ille petitus
Insidiis! quos digna Deo prudentia vidit
Elusitque dolos! quin & fortuna, ministra
Virtutis tantæ, socias in foedera vires
Attulit; invicti capitis tutata salutem.

Illum lymphatæ rabies fanatica turbæ
In casum fonnit circum, varioque tumultu
Complevit toties vexati corpora regni.
Ille indignantis comprehendit murmura plebis; eidem
Cum jactare jugum inciperet, cum fervida collo
Excuteret lora, & justas damnaret habenas.

At nobis longos luctus, longaque querelas
Ipsa etiam benefacta novant; Tua, maxime, dona
CAROLE, dum pacem libertatemque tuemur,
Te referunt animo memori, te pectori figunt,
Hi sacri fructus, atque hæc dum munera durant,
Semper erit dolor ille recens; tibi cuncta Britanni,
Ipsum etiam fratrem debent; tua tradidit illi
Justitia & pietas sceptrum; tibi, CAROLE, regem
Anglia vel functo acceptum gratatur, & illum
Teque simul, cultu devoutæ mentis honorat.
O Te fœlicem quem postquam sydera, tanto
Hospite læta, tenent, affectu grata benigno
Terra tamen retinet, nullique obnoxia morti
Servata in patria monumentum gloria condit.

Thomas Trellop, è Coll.
Trin. Baronett.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Occasum solis merito deplangimus omnes :
Sole novo & simili merito lætamur oborto :
Cui serum occasum dignetur luminis Auctor,
Utque diu & fauste huic triplici resplendeat orbi.

*R. Newlin
Præf. C. C. C.*

ISIS ab Oxonia flavas quæ volvis arenas,
Iffis in occiduis longe pulcherrima Nymphis
Mox thalamo jungenda meo, quid lenta recedis ?
Quid tantum, formosa, gemis, fluctuque represso
Languentes refluo ripas vix alluis æstu ?

Sic Thamus, glaucos redimitus arundine crines
Alloquitur lymphis mœstam vocalibus, Ifin
(Hæc ego, namque aderam, sensi, serisque sub umbris
Caftalia bene lotus aqua, commercia Divum)
Cui Dea, coeruleis oculos velata capillis
Respondet, largoque humectat flumine vultum.

Thame, per australes multum celebrate Britannos !
Nulla, tui me nulla dies nec senior ætas
Immemorem arguerit, quin tecum flumine prono
Devehar, & mixtis una sociabimur undis.
Sed jam (fabor enim) quæ mentem insomnia terrent,
Jusséruntque metu pavidam compescere rivos.

Nox erat, & rauci posuerunt murmura cauri,
Nil aliud quam, Thame, tuos meditabar amores,
Mitis & in morem stagni placidæque paludis
Sternebam fluctus, remo ut luctamen abesset,
Et resupina jacens cœli convexa tuebar,
Qua sydus medio C A R O L I N U M fulget in orbe,
(Sydus hyperboreo quo nullum clarius axe,
Insolito C A R O L I signavit lumine cunas)
Cum subito mirata fui torpescereflammam,
Et tanti roseos pallescere syderis ignes,
Armatum ferro circumspicio Oriona,
Intentantem aciem jugulo, plagamque fermentem,
Atque improviso Regi sua fata minantem.
Dirigi visu exanimis, pavitansque jacebam,
Lapsaque, sed longo vix tandem tempore, dixi
Ah scelus ! ah Superi ! Quæ vos ignavia lecto

B

Alligat

Univers. O x o n pietas, in obitum

Alligat, aut rerum nostrarum incuria cepit ?
Si vos nulla manet communis cura salutis,
Ah si non nostræ, vestræ succurrите causæ.
Rex est, rex nobis C A R O L U S : nil mitius illo
Extremis veniens sol aspiciebat ab Indis ;
Qui vel Pœnorum compesceret ora leonum,
Exceptisque suis regeret genus omne ferarum.
Nil nisi fixa nimis nocuit patientia, sola
Est pietate reus, fines clementia nescit.
At si tanta hostes solum virtute paravit,
Aspice infidias, & vobis inde timete.
Sic sic, O Superi, impendens avertite fatum.

Has inter lacrymas & singultantia verba,
Centauri Harpyiaeque fremunt & lethifer anguis,
Multaque præterea variarum monstra ferarum ;
Omnia erant, quæ monstra, poeticus aut furor Anglus
Inscripsere polo, pariterque in bella ruebant,
Et subita cœli C A R O L U M rapuere ruina.
At me, me miseram sævus circumstetit horror.

Talia plorantem Thamus, multumque gementem
Incipit affari & curas his demere dictis.

Quid nimium justo juvat indulgere dolori ?
Accepi meliora fluens sub nocte silenti,
Dum præterlabor Rycoti ruris opima
Jugera, qua late regnat N O R R E Y S I U S heros,
(Fidus in adverbis N O R R E Y S I U S inque secundis
Temporibus dubiisque idem, rectique fatelles.)
Define fata Deum communi subdere sorti,
Ad superos abiit Carolus, qua præpete penna
Contendit virtus, & fulta nitentibus astris,
Sub pedibus calcat curvatas pondere nubes:
Unde per æthereos primævi luminis ortus
Sollicito dia perfundet luce Britannos.
Quocirca lacrymas dilecti pellito Regis.

Astantem C A R O L O potius jam cernito F R A T R E M .
Sidereæ qui frontis honos ? quæ gloria curruum
Armorumque duci fuit ? & quæ cura nitentes
Poscere equos ? Scimus quo turbine torqueat haftam,
Qua virtute regat florentes ære catervas :
Qua turmas struat arte leves, firmetque phalangas.
Quinetiam in medio fortissima bella profundo
Gessit, & Hollandos prostravit Marte cruento.

Pace

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Pace tua, fortuna, faces in castra tulisset,
Impleissetque foros flammis, gentemque inimacem
Cum genere extinxet, vel victis jura dedisset,
Si non fatali C A R O L U S bonitate probasset
Jam nihil ausuros tali sub vindice Belgas.
Hic capit imperium & facri moderamina regni,
Ipse regat gentem, sceptroque innixus avito
Insuetos longa populos ditione gubernet.
Os rabidum fera corda domans, fingensque premendo
Instruat antiqua gentem virtute rebellem,
Et faustis multos successibus exigat annos.
Quin pacem æternam quoque nos, pactosque Hymenæos
Exercemus. Habes animi quod leniat æstum.

Talia dicentem Thamum prævenit Eois
Phœbus equis, & me somnis excusfit anhelum,
Talia vix fana volventem grandia mente,
Grandia, sed quæ non-parili conscribere versu
Purpurei voluere patres, jussitque senatus
Emeritum, Musis & Phœbo pangere carmen.

Ipse lubens ergo Regi hæc solennia vovi,
Suspendique tholo, & sacra ad fastigia fixi.
Hæc cecini properans, alba cum Cæsar in aula
Stipatus folio, Trinobantum vota precesque
Suscepit, & festis collucent ignibus aræ.

Sunt geminæ Divis erectæ F R A T R I B U S aræ,
Ut super hanc lacrymas, sic vinum fundimus, illam.
Flevimus amissum ; vivum venerabimur : Angli
Justa datis C A R O L O , date non-injusta J A C O B O .

Henricus Beefton

Novi Colleg. Cust.

Univers. OXON. pietas, in obitum

Nigra labe dies, & qualem infanda tulisti
Ipfa etiam æterna nocte tegenda dies,
Ingratum abde caput, nec nostros pollue fastos,
Supremumque scelus fit meminisse tui.
Elapfi nondum delentur funera mensis,
Cum prope par audet luna secunda nefas.
Quis cœlum absolvet, quanquam sua fidera poscat,
Inseto que novo plenius orbe micet ?
Mite tuum ingenium nam si malefida fuissent,
C A R O L E, vel mores fata sequuta tuos,
Sola fatigassent ternas sua fila forores,
Nec poterant fusos explicuisse suos.
I tamen ; en avidis ut te pater excipit ulnis,
Quoque folet vultu se tibi fistit avus !
Martyrii cernis lauros, & pacis olivas,
Dum misto æthereum fragrat odore nemus ;
Tu quoque post sopia latentiſ ſemina bellī,
Otia post, nobis, numine facta tuo,
Sume tibi quavis textas e fronde corollas ;
Hærebit ſacris quælibet apta comis.

Ad Regem.

At tu, cui faciles moriturus frater habenas
Commifitque æqua ſceptra gerenda manu,
Accipe ſolennes **C A R O L O** quos folvit honores,
Quosque togata offert turba, **J A C O B E**, tibi.
Alternæ noſtro regnant in pectore curæ,
Et repetit pariles mutua lucta vices.
Quos animos premit amifſi jactura parentis,
Erigit imperii ſpes rediviva tui.
Sic alto crebros ſe ferre ex æthere nimbos,
Et nitidos una vidimus ire dies ;
Namque ubi deciduas pingit lux aurea guttas,
Terra ſibi gratum ſentit utrumque Jovem.

Guil. Jane.
S. Th. P. R.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLII.

Quem rabies pridem spoliavit anarchica sceptris,
REGIS vel Nomen sic abolere studens;
Illi, frendente invidia, tu maxime mundi
Arbiter, & Nomen vindiciasque paras.
Regnat adhuc CAROLUS, regum pater, usque duorum
Natorum manibus regia scepta tenens.
Nobile par fratum, cui more Dioscurorum,
Quæ fratum rara est, gratia mira fuit.
Hinc eadem nobis pax est, Rex alter & idem;
Cunctaque, mutato nomine, fixa manent.
Flevimus, audito Solem occubuisse: vicissim
Plaudamus Cœlos perpetuare diem.

T. Marshall, Coll. Linc. Rector.

Ecce! Dies tristem reddit meritoque dolentem
Illa orbem simul Angliacum quæ reddit ovantem.
Quippe ubi sol unus nocti se immiscuit, alter
Emicuit, noctisque brevem vix sensimus umbram
CAROLUS in cœlum raptus tria regna JACOBO
Tam meritis successori quam jure relinquit,
Cui fraterna magis virtus, quam grata corona est.
CAROLE quis numerat tua? quis tua gesta, JACOBE?
Tentantur frustra laudes: veneramur utrumque
Ceu magnum æthereo demissum munus olympos,
Oramusque Deum fida super omnia mente
Defensor fidei ut vivas, regnique Monarcha,
Sub te fœlices vivant in pace Britanni.

Hen. Clerk S. Mariæ Coll. Magd. Praeſ.

Univers. OXON. pietas, in obitum

Quisquis es aut Phidas aut si quis doctior illo
Ingenuā CAROLI busta dolare manū;
Hæc incide sacri cineris custodibus urnis,
Has memor in niveo marmore sculpe notas:
Præcipue in summo jaceat resupina sepulcro,
Et referat CAROLUM grandis imago suum.
Sit placido vultu, nullis fit nubila rugis,
Sed quali nostras audiit ore preces:
Plurima palma manu se deat, pia tempora circum
Laurus, & exilii conscia quercus eat:
Expectet nutus supplex Europa potentes,
Seu pacem mediis, seu dare bella velit;
Hinc madidis Juverna genis, atque anxia Thule,
Inde float passis Anglia mœsta comis;
Parte alia faxi Chelseia mœnia condas,
Winsoriasque arces Wintoniosque lares;
Exurgat flammis humilem nova Troja senectam
Exuta, & celsum jactet in astra caput;
Sub pedibus foedum prostrata rebellio pectus
Fundat, & Herculeas vipera faffa manus.
Hæc ubi cælaris, mœrentem pone JACOBUM,
Augusto multus vivat in ore dolor.
Talem describas, qualem tunc Orpheus fingunt,
Vidit ubi Eurydicen fata secunda pati.
Accedet supremus honor, (sed & illa, sorores,
O precor O tarda ducite fila manu:
Accedet tumulo, Tu quando, JACOB E, jubebis
Conjugis hinc cineres, inde jacere tuos.

Job. Hammond

S. T. P. AEd. Christi Can.

Ufque

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

USque infixa manet CAROLI morientis imago,
Nec delenda animo verba suprema meo :
Rellgio ; gelidis hæsit vox ultima labris,
Hæc, frater, cura est unica digna tua.
Hæc tibi ait mando delapſa ancilia cœlo,
Te defensuro cætera mitte Deo.
Ut dixit, placidæ submisit lumina morti
Et qualem decuit Principis esse pii.
Sic quamvis, JACOBÈ, tibi tria Regna reliquit,
Depositum majus creditit esse fidem.

*Gib. Ironsyde S. Theol. D. Coll. Wadh. Gard.
& defuncto Regi à Sacris.*

ELoquar, an fileam? Lacrymarum fluctibus altis
Mens immersa nequit nostros recitare dolores;
Sed reticere negat: quis enim tam mutus, inopsque
Linguæ, quam valeat compescere; labra soluta,
Nobis invitis referata repagula fiunt.
Occidit (heu) Patriæ Princeps, columenque Britannum,
Ille stator nobis, fidei defensor, & inter
Hunc Europæum qui perstigit arbiter orbem.
Sedavit Scotiæ fanaticæ pectora, & arte
Afficiata domi dissolvit foedera: Gentes
Et cum vicinæ diverso Marte laborent,
Ille suos populos conservat pace quietos:
Non sibi, sed nobis vitam duxisse videtur;
Exilio pulsus, bis septem pervagus annos,
Divina tandem dextra ad sua Regna reversus,
Justitiæ, & cultus divini templa reclusit.

Jam satis est (æterne Deus) satis Anglicæ tellus
Jam fuit irarum lugubris scena tuarum:
Abreptis primo violenta morte, secundo
Morte nimis propera, CAROLO; felicia proftent
Sæcula, pacifico nostro regnante JACOBO,
Qui patris & fratris mores imitetur, avique;
Vivat, & ad cœlum feris transmigret in annis.

H. Alworth, L.L. D.

Universit. O X O N. pietas , in obitum

Anglia conde caput, mœstissima solve capillos,
Hoc CAROLI alterius funera rapta jubent:
Corruit ex animis Superum quasi tactus ab igne;
Saucia nunc primum fulmine Cedrus erat;
Correpta hæc cecidit, subitoque elanguit arbor,
Regales non sic ponere sueta comas:
Ecce jacet CAROLUS, cœli dolor, an grave crimen
Dicam? nusquam adiit charior umbra Deos:
Cura Deum vixit, dum sceptra tenebat avita,
Dum ponit, majus quid Jovis ira poterit?
Qui rabiem elusit toties, totiesque remulxit
Vim populi, quali Martyre natus erat?
Germanos vidit, Gallos lustravit, Iberis
Charus, at in regnis exul ubique suis;
Omnia passus erat Carolo non digna, suorum
Reddidit innocuum qui patiendo scelus.
Viscera quæ toties dederat laceranda Tyrannis
Gens, tandem extendit brachio lassa Patri;
Ille memor Populi, non criminis, abdidit ulnis;
Et plusquam patrio fovit ubique sinu:
Quis Carolo melius belli componere nōrit
Et certa, & leni vulnera tanta manu?
Undique restituit Gentem, ut vix ipsa saluti
Sic partæ potuit fidere tuta suæ;
Quid mirum hoc? Toti facile nos uniit orbi,
Cujus ab arbitrio pendet uterque polus;
Arbiter est Carolus? Socialia foedera jungunt
Gentes, & longa pace valere jubet:
Jāmque parem invenias tantam fulcire ruinam,
Nobisqum similem quam simul orbis habet?
Ipse parem invenit CAROLUS, regnātque JACOBUS
Illius auspicijs, auspiciisque Patris.

Jos. Lasher Med. D.

& Coll. Div. Joan. Bap.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Principis ingenium, pietatem, justitiamque,
Moerores nostros, deliciasque simul,
Dum multum studio, longove exponere versu,
Aut potius brevibus continuare modis:
Grande aliquod meditantis opus molimine tentans,
Et recolo constans illius ingenium.
Quæ gravitas, quis sal, & quæ facundia dictis;
Sed desiderium est exitiumque meum.
Tam bene, quem repeto tecum, sic omnia dixit,
Ut bene, quod yellem, dicere, quid nequeam.
Diruo & ædifico, fato inconstantior ipso:
Est tentasse nimis, succubuisse satis.

Tbo. Bouchier

in J. C. Prof. Reg.

QUI toties populi rabiem compescuit, orbis
Arbiter, & terris jura marique dedit,
Inviolata urna, tumulique quiete repositis
Debuerat saltem manibus ipse frui:
Sed quoniam patriæ columen, gentisque togatæ
Perpetuum fulcrum, CAROLE magne, cadis,
Ignoscas Tu, sancte parens, si carmine Musa
Sollicitet cineres officiosa tuos:
Scilicet afflictis, hoc vix medicabile, vulnus
Extorquet luctus tristia signa sui:
Et nisi quod fractos animos suffulserit hæres,
Insula mœsta novis tota periret aquis.
At simili gentes, alio sub nomine, Princeps,
Tu regis imperio, celse JACOBE tuas.
Conscendens CAROLI soliumque simillimus hæres
Regna tenes vel adhuc fratre beata tuo.
Et virtute tua de quolibet hoste triumphans,
Fratre minor solo es, quod minor esse velis.

Guliel. Levett

S. S. Th. D. & Aulæ B. M.

Magd. Principalis.

Universit. OXON. pietas in obitum

مهر و اشتیاق ایشان بیکدیگر بود
محبتش و امیرش میورا رسیده
خوان نعمتش در هر جا کنیده
همیشه ایمان راست حمایت دارد
ملت باب او دیگر دکاه کننده
تن در کورجان بالای اسمان کشته
از محبت اندیمان بر کننده
با خدا جاوید زین و با فرشته

In morbum quo Rex optimus occubuit, Carmen Turcicum.

بابامز دخی خنکارمز اویشدرا
کوشهر جوق قراکولقده بیمشدر
بیبوک قالان رومایلی هجسی اکاسودی
وقورقندی برجیک خسته لق دوشی
اوکجه سنن دقوس اغزی سی بیدا اویش
اوکجه دن دفع ایتمش اغزی باشنده بولش
همه دخی سنه باشنده اوچورهی
فالیم و خبول ایاغلرده اورهی
اند نصدرا نهچ ایکننده طورمش
بو قالان در لکدن اوله کتورمش
شمی بو ددیادن اخڑیده کنده
کوک او زره اوچقده یرده اندی

Thomas Hyde S. T. D. è Coll. Reg.
Protobibliothecarius Bodleianus.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

الفرج بعد الشدة
او
صوت النعي وصوت البشير
عرض القبر ومقعه جفارا
لا هو للقبر بل للقبور دار
ان صار لشهوة القلوب ستنا
لابد ان يصير للقلوب مزار
تعينا كرل فالبحري ايسنا
ما رمي عليه غطانا غبارا
ان غابت الشفيف واسودت السما
قدس اشقت الشمس ولتحت الصها
كان كرل وصرنا به كنقيبين
دقى بعقوب ولنا به دقا
لحق البشير النعي ايسنا
وقد ترققت اياتنا الرجا
خلمنا في كرل سلو الله ثلمتنا
ولنسا ببعقوب نجان الرفا
ان السلطان ظل الله في ارضه
اظلة الله بة لنا وقا،

*Edw. Pococke
Ling. Hebr. & Arabicæ Professor.*

*In luctuofissam mortem Regis optimi CAROLI II,
Carmen Perficum.*

خورشید ما کرفته است بتاریکی رفت
روشنایی ما خفته دیز سیمایی کشت
درون ما خصه داکست بسیار خسته
قمر ما درد داکست دل بر خون شکسته
جسم جشمہ روایست درد انگیخته
ابی شورداکی باران اشک فرو ریخته
ار بهر بادشاہ بزرگ و دیکوار
وجمله رعیت را بسیار مهدار
مهر رعیت هم بخدا وند کار خود
مهر

II Univers. OXON. pastas, in obitum

Magnifica in summa construēta palatia Venta,
Æmula Verfaliæ Windsoriana domus:
Hortorumque, decor sub magna confitus urbe,
Deliciæ Domini, deliciæ populi.
Londinum, ex cinere assurgens miseraque favilla,
Europa in tota maxima metropolis.
Innumeræ strūctæ naves, sylvæque natare
Doctæ atque immenso ponere jura mari.
Afrorum meræ classes, classesque Batavæ:
Et reserata probis gentibus emporia.
Denique pax Regis divina mente, quod armis
Non poterat Gallus, reddita Christicolis.
. Hæc ea, quæ læti dicent serique Britanni,
Sunt reducīs CAROLI munera, sunt Opera.
Laus tamen huius major gentis de criminè restat:
Hoc dignum est CAROLIS, maxima posse pati.

Ad Reginam.

Post mille infidias, terræque marisque pericla,
(Non infida minus quam mare terra fuit)
Turpis & ingratæ post omnia spicula linguæ,
Et toties CAROLI viscera læsa pii,
His, Domine, ærumnis fraterna oblata corona est:
Vix potes æternam carius accipere.
Quæ fama unius seclî, lux quanta, JACOBOS
Ostendit duos atque duos CAROLOS?

Arabum Tetrametro Longo.

أهمن الشهدان التهميل لروح فراسن ولد مكرون العظيماء II

فإن دم الشهداء لا ينفع مقيم ولا معن صحيل.

ان اشرف في غاية السما اخوك بالوشيل

وانت ببر القطب الظاهر ممجدني عظيم.

Edu. Bernardus

& Coll. Joh. Bapt. The. D. &

Astron. Professor.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

ERGO cui bellum, cui relligioque pepercit,
Cui rabies olim nec aperta furentibus armis,
Nec facri nocuere doli, fraudeisque recentes,
Tot caput infidiis, caput insuperabile pugnis
Jam pax ipsa rapit? Morbus crudelior instat
Quam jurata manus, conspirantesque catervæ,
Horridaque sclopeta, minaxque in pectora ferrum.

Sic etiam Augustus regi par cætera nostro,
Ille dolis licet & multum vexatus, & armis,
Perfacili, ut vovit, letho est somnoque solutus;
Julius at telis, ipso cupiente, peribat.
Nec nece sanguinea debebat sanguinis osor
Occidere, & vitam regis par exitus ornat.
Mors tranquilla quidein, moresque imitata serenos,
Debita jure fuit, sed non festina, nimisque
Improvisa suis, diro ex discrimine salvus,
Securus rapitur, post tanta pericula, cœli
Invidia majore cadit, nec cura videtur
Astrorum servasse; novæ sed tradere morti.
Postque tot infidias vitas, hæ quoque fati
Insidiæ fuerant, nobis cum carior esse
Cœperat elapsus, subitum hoc immittere fulmen.
Illi ingens animusque, ornemque obversus ad iustum,
Nil quicquam subitum putat, indeprensus abibat
Atque satur lucis, mortique Deoque paratus:
Sed populo cadit immaturus, & indigus ævi
Gentibus, in mediis fugit immortalibus orsis,
Arbiter Europæ, & felici debitor ævo
Quod facturus erat: nam jam nunc illius arma
Pacem ostentabant mundo, optatamque quietem,
Ut solem cœlo tempestas sæpe reducit.
Non illum veluti torrentem ejicit in agros
Ambitio haud proprios, aliasque invadere terras
Impulerat, quali princeps nunc laude superbit
Cladibus insignis; mundi non publicus hostis,
Sed commune bonum fuit, & pater optimus orbis,
Vicinos melius sibi subjiciebat amore.
Quanquam illi, si tantus amor crevisse rapinis,
Immensæ vires, & multæ robora pubis,
Et gens nata falo terraque excellere bellis,
Et, semper marium queis summa potentia, naves;
Et dux ipse super sumtis præclarus in armis.

D

Sed

Univers. O x o N. pietas, in obitum

Sed fuit imperium justum illi; Opifexque per orbem est.
Visque salutaris, tantumque fovendo clientes
Nota fuit, siquos oppressit fortior hostis.
Ille Europæas librans examine vires
Ingentem gladium quacunque in lance reponat,
(Brennus uti nostras) parti præponderat omni.
Ille redundantes ultra sua littora Gallos
Compressit, Batavum, totoque recedere ponto,
Imperium pelagi meditantia vela subegit.
His plura & majora statim lethum interruptum.
Nam quid, de tanto speraverit Anglia rege
Improbè, ad ingentes ausus quem prima juventus
Duravit, iam tum sœvis exercita fatis?
Qui puer & Scoticas hyemes, & bella subibat
Quem regno dignum tunc senserat Anglia, regnum
Cum negat, ense truci patrimonia justa petentem;
Fata obstant, magnos illi meditata regressus,
Sceptraque mox tradunt nullo violata crux,
Non regnum contenta nisi cum pace dedisse.

Tanta rudiimenta, & primæ promissa juventæ,
Spemque datam exuperat senior, vicitque seipsum,
Perpetuo major, juvenis fortissimus ante
Regnum erat, in regno nemo clementior illo est.
Illiū hinc celebrat Divina amnestia laudes,
Namque aliquid majus pia vix dare numina possint;
Si sit imago Dei, nulla plus parte tonantem
Expressit, quam cum celer est ignoscere lapsis,
Et toti gratis veniam concedere genti.
Hinc etiam ut faciles Superos parva hostia placat,
Sic illi reduci quoque victima rara cadebat.
Tot scelera, en! læsosque Deos, læsumque parentem
Victima vix septena piat, nosque expiat omnes.
Hoc nisi Rex nemo potuit fecisse, paterque
Qui jubet, & nato legatum hoc grande reliquit.
Ille pater patriæ, nec tantum, Auguste, fuisti,
Quodque tibi juste tollit proscriptio nomen,
Hoc merito in nostrum transfert amnestia regem.
Nec minus & reliquam decorat clementia vitam,
Et regem multo castigat patre severum.
Non male succedens queat indulgentia sœvum
Reddere, nec crebro repetita rebellio mores
Extorquet; parcit quoque, cum non parcitur illi,

Scilicet

Augustiss. & desideratiss. Regis C A R O L I II.

Scilicet ingenio clemens, non arte regendi,
A geminis hoc nactus avis, & utroque parente.

Sin opus est aliquando malum misisse cruentum,
Defensæ paucum rubuerunt sanguine leges,
At longe plures donat sibi, mitis in omnes,
Quando etiam in cæsos quoque juris mitigat iram,
Hinc, semper prope, damnatis integra remisit
Corpora, permisitque jacere cadavere toto,
Qui dominum voluere haud simplice morte perisse.

Hinc comis facilisque aditu, par gratia morum
Et sermonis erat, vultusque & verba negantis
Grata, Tito similis, lætos dimisit & omnes,
Delicium humani generis par, atque secundum.
Ah nimium hoc similis quoque, quod cito raptus obiret.
Huic fortuna etenim non vita aut morte pepercit,
Dum regno pepulit puerum, sed luce, vigentem.
Exercet primos infensa laboribus annos,
Jamque rapit medios, expectatosque triumphos
Intulit heu plures umbris, mœstoque sepulcro.

At tu qui rapti reddis solatia fratribus
Quod nobis ipsum reddas, celsissime Princeps,
In cunctis prope C A R O L U S, atque per omnia frater,
Pollucis Castor, geminati syderis astrum
Alterum, uterque suis o felix stella carinis,
Et terræ & populo, geminis geminusque Britannis,
Ipse quidem in terris, in cœlis ille relucens;
Æqualis fratri succede faventibus astris,
Scotia jam vestris didicit servire lupatis,
Jam tibi subjecit pontusque Britannicus undas,
Et regere ingentes didicisti utrinque procellas,
Æqualem agnoscat primum respublica regem;
Utque Polum Alcides par post Atlanta ferebat,
Æqualem agnoscat deinceps te Ecclesia patrem.
Hoc frater velit, hoc summo nunc gaudet Olympo.
Amisso imperio magnus, majorque recepto,
Summus transmissio, propriis celeberrimus actis,
Imputat hæredem magis, atque renascitur in te.

Guil. Levinz Praef. Coll. S. Jo. Bapt.

& Græc. Ling. Prof. Reg.

Univers. O x o N pietas, in obitum

P Ublica communem poscit jactura dolorem,
Et populi lacrymas regia fata jubent.
Aet hic insolitis liceat flevisse querelis
Cum rege extinctum, gentis amore patrem.
Cujus cum bonitas sparsa est sine limite terris,
Trifitia haud ullum sentiat æqua modum:
Nec tamen officio par est post funera; luctum
Cui nostri toties cura, salusque dedit.
Aulica non illum moverunt gaudia; pacem
Regni, deliciis prætulit ipse suis.
Ex natura habuit, nobis sudore negatum;
Nec magis imperio, quam fuit arte potens.
Non pietate domi, quam legibus audit ab orbe
Clarior; accepta huic dum sua jura refert.
Terrarum & pelagi dominus; lis nulla secuta est
Quin nutu eventus stetque cadatque suo.
Soli, non poterant tanta agnovisse, Britanni,
Commoda? quos favor aut gratia nulla movet.
Heu gens dura fibi! primis quem respuit annis
Cœlorum tandem non sinit ira frui:
Cujus quod florem ætatis neglexit, iniqua
Jamjam maturum fata tulere manu.
Quanta imitanda forent virtutum exempla, coronam
Summisset, meritis cum fuit apta suis.
Sed Dii servarunt partem supplere J A C O B U M,
Quam vis quondam illi, & quam modo parca rapit.
Qui duplici affectu regem fratremque colebat,
Paruit & Princeps, sceptraque vicit amor.
In te conspicua & privato, regia virtus;
Tum patris patriæ nomine dignus eras.
Et si non natu, legante & rege teneres,
Parta olim pretio regna salutis erant.
Unde minus C A R O L I fors est lugenda, carentis
Ne virtute hæres defit in orbe pari.
Cui decus armorum patris, & constantia; fratris
Ingenium & eandor; mens pia, nomen avi.

*Jo. Meare
Coll. Aeu. Nas. Princ.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

SCilicet occubuit CAROLUS! quem credere fas est
Solicitos nunquam non habuisse Deos!
Cui latebras quondam devoto præbuit arbor,
Tutamenque, suo cum Jove, quercus erat.
Cui licuit strictos graffari impune per enses,
Securum ferro qui duce stravit iter.
Qui vigili Divum circum munimine septus,
Sprevit juratas in sua fata manus.
Heu CAROLE! heu tantis nequicquam erepte periclis!
Si gravis extreum nunc vehat hora diem!
Si, quod non iftis licuit violasse ruinis,
Hoc licet infidiis, trux Libitina, tuis!
Si nescis, illi Jovis haud imitabile fulmen
Cessit, & æquorei fuscina sæva Dei.
Talis erat, qui te finxit, Ludovice, premendo;
Tu gravis Europæ terror, & ille tibi.
Illius ad tonitru Batavæ tremuere paludes,
Et pressit septem Belgicus ora Leo.
Agnovit CAROLUM summissis navita velis,
Et pelagi dominum fassus, & esse suum.
Et nunc, Belga, mari timeas sævire Britanno:
Qui CAROLI jecit fulmina, frater erat.
Illi etiam torvus jam cudit tela Pyracmon,
Et suus est illi, per sua regna, tridens.
Non illum Batavus, Gallusve impune laceflet;
Sed CAROLO fratrem sentiet esse parem.

Hen. Smith. S.T.P.

Ecc. Christi Canonicus.

Augustos cineres & sacra silentia busti
Dum tristes colimus, Dive monarcha, tui:
Dum CAROLI fatum attoniti damnamus, & ipfos
Deflemus pulla veste animoque rogos:
Grata potest pietas, sed forsan stulta videri.
Qui revocet terris invidus, astra negat.
Ingens & clemens! dominator maximus orbis
Atque tui, patriæ lege & amore parens!
Dum tua felicem reddit clementia mundum,
(Martyris ut proles debet obire) cadis.

E

Cujus

Univers. OXON. pietas, in obitum

Cujus in immensa minium est agnoscere sceptrum
Laude, atque ingenita plus bonitate nites.
Deliciæ humani generis, qui pace triumphas,
Quosque armis possis cogere, mente rapis.
Corpora cum subigas, animos vincendo, trophæa
Erigis, hæc Regis vis, magis illa Dei.
Quot sumto facilem ponunt diadema mentem?
Purpura queis populi sanguine tincta rubet.
Commiscent mundum & totum Salmonea spirant,
Aut qualem Semele senserat esse Deum.
Te Jove sopitis jacuerunt fulmina flammis,
Et non Divinum te dedit esse metus.
Terruerant nostrum non ulla incendia cœlum,
Nec voluit noster Jupiter esse tonans.
Majestas vultu, feditque in pectore candor:
Musa solet talem pingere mente Deum.
Invenit tamen haec pietas, non fecerat hostes,
Atque una exoritur culpa fuisse bonum.
Tartarii erumpunt sic puro à sole vapores,
Nutricemque solent rumpere fæte, diem.
Credimus ingratos cœlum invafisse gigantes;
Titanas peperit terra Britanna novos.
Insultus novit clementia tanta rebelles,
Seu tu Roma struas, sive Geneva dolos.
Inque unum coiere extrema remota furorem,
Cura Dei ut possit religione premi.
Defensor fidei ipse fide violetur? & orco
Mittat idem reges speret & astra nefas?
Explicit ambiguæ quis torta ænigmata fraudis?
Qua labyrinthum solvit arte scelus?
Proditor hinc pius est, sanctus sicarius inde,
Quaque Deum expellunt, fidera mente petunt.
Se tamen absolvit cœlum, nam fospite facro
Auctorum feriunt tela reversa caput.
Sic iras pelagi securus despicit ifthmos,
Incaffsumque ferit fluctus uterque latus.
Quid tamen hostiles evadere profuit enses,
Dum plus schismatico morbe inimice, noces?
In caput insurgit sacrum fanatica pestis;
Vix huic par cerebrum quod violaret, habet.
Compositis vivant alii ad miracula faxis,
Queis emta in multo marmore fama venit.

Mausolæa

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Mausolæa tibi fuerit tua fulgida virtus,
Mens alta & fraudis nescia, digna polo.
Præter fallaces omnes quæ noverat artes,
Sola nocens nimio plus generosa fides.
Exemi poenis tua fint monumenta rebelles,
Fœlix cui solum parcere crimen erat.
Quod dederas terris, supero fruere orbe fereno;
Proxima sydereo lumina funde patri.
Confligent animæ, tibi se amplius pandet Olympus:
Vix beat ætherias clarior umbra domos.
Cuderat in vestram cum tot miracla salutem,
Te rapit, hic ultra ne violere, Deus.
Jam natalitio radias fulgentior astro,
Innumera & vitam lux manet alma novam.
Sacraque cognato renovas confortia cœlo:
Sit mutasse tibi, non caruisse mori.
Oh pater! oh regum divinum exemplar! ab alto
Despicis hic puncti regna minora tui.
Agnoscas, quacunque poli tu parte resulges,
Quam verus stringit pectora nostra dolor.
Aulicus has lacrymas non mos & pompa coegit,
Heu nimium à fatis causa maligna fluit.
Pœne uno Lachesis populum confecit ab ictu:
Pœne tuo lucent funera nostra rogo.
Quam latis funestassent hæc regna ruinis?
Quam certam his poterant fata dediffe necem?
Non extinguendo arsisset nostrum Iliop igne,
Ni CAROLI in certam frater adesset openo
Ad potentissimum Regem JACOBUM secundum.
At tu (qui solus molem hanc fulcire ruentem)
Et stabilire tuq numine regna potes,
Quem jus & meritum facit haud imitabile regem.
Præmia cui vixtus qua patet orbis erit)
Nutanti huic orbi succurre salutifer Atlas;
Te non splendidius lasset, at ornentonus.
Tu brevia extinctæ repares dispendia lucis,
Et radio accendas fulgidiore diem.
Quis modo displicuit, carum est successio nomen,
Et damnat furias factio dira suas.

Univers. O x o n. pietas, in obitum

Dementes qui sperarunt in crimen regem
Aut posse hæc alio Cæsare sceptræ regi.
Magne triumphorum princeps, qui vincis ubique,
Sive sagi fuerint prælia, five togæ.
Infractum quem vis & conjuratio vidit,
Semper & opposito crevit ab hoste decus.
Oceanus dominum plaudens agnoscit, & olim
Lustravit totam laurea vestra Thetin.
Materies vestri supereft nunc terra triumphi,
Atque omnem capiat gloria lata globum.
Quam domitor mundi fuerit tuus arbiter ensis,
Coget & in meritum perfida colla jugum !
Prædatrix tumidam deponet Gallia mentem,
Aut spatio fastus jam breviore premet.
Se comitem, quocunque vocas, victoria junget :
Ah mala non obstat cursibus aura tuis.
Non annis, vitam numeres, Auguste, triumphis,
Sentiat & leges axis uterque tuas.
Multiplicemque foras sumas ex hoste coronam,
At statuas pacis firma trophæa domi.
A bello illuſtris Cæſar victorque vocatur,
Pax Romæ Auguſtum reddidit atque Deum.

W. Wyat A. M. Univ. Orat. pub.

ex Æde Christi.

SUbsidere minæ populi, fractique furores,
Et conjurati fœdera sacra Scoti.
Supplicibus passim sudarunt agmina chartis,
Poscebantque suum civica turba jugum.
Viderat hæc CAROLUS : vicinam in prælia gentem,
Cognatasque acies, cogat in arma, furor ;
Certa salus, (inquit,) te, læta Britannia, cingit,
Indeffensa oris pax viget alma tuis.
Nunc mihi dilcctum, nunc poscunt sceptræ JACOBUM,
Regnaque inexperta non temeranda manu.
Illi [ait] infidi nota est victoria Belgæ,
Fas illi imperii jus dare, Galle, tuis.
Dixerat ad Superos abiens : sacra otia terris,
Æternamque Jovi, spondet, in arce fidem.

Jo. Maffey Coll. Mert. Soc.

& Acad. Proc. Sen.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Mproba quam tristes meditantur fata triumphos,
Regali capite & tantum contenta supremo,
Quam ferale gemit viduata Britannia, regi
Semisepulta suo! convulsaque fulmine morbi,
Attoniti tria regna labant; vix spiritus ægri
Exagitat molem imperii; populusque fatiscens
Tristia Cæfareæ patitur dispendia vitæ:
Sympathicoque trahens spiramina foedere, letho
Haud supereft CAROLI, immensum torpetque cadaver;
Luxuriat Libilitina, ac per compendia rerum
Occidit totos una in cervice Britannos,
Et regem pariter, proceresque apoplexia sternit,
Tanquam idem domino sensus regnoque fuisset:
Direptum flebit regem gens præfica luctus,
Ac, qua terra patet, meritos decernet honores,
Defuncto Heroi; cuius magna omina fati
In cunis micuere sacris, miracula cœlum
Et nova prodegit; quibus inviolabile regni
Depositum stetit incolume, elufitque rebelles.
Et conjuratæ Furias: infensa monarchis
Progenies, solo saturataque sanguine regum,
Nequicquam infidias, & cæca negotia fati
Tentavere; jubar cœleste excussit opacos
Funestosque dolos, numenque fatellite cinxit
Tutamen Fidei. O si mihi carminis ordo
Surgeret, augustumque suis depingere in armis
CAROLIDEM poteram; seu vivida mentis imago,
Nativusque decor, venerandaque gratia vultus
Languenti vegetos jam Musæ afflaret honores.
At quo fata vocant? Supereft pars altera Regis,
Dimidium CAROLI, vivitque in fratre monarcha
Perpetuus; mentes horum commercia miscent,
Atque animæ nulla sociantur morte revulsæ;
Gentis honos, JACOBE, atras dimoveris umbras,
Nubilaque aufugiunt tetris prægnantia fumis
Te surgente, diesque Anglis cœlumque refulget,
Atque salutari clarescit lumine regnum.
Te exangues pavitant Catilinæ, atque ora trementes
Justitiam horrefscunt, pœnas scelerumque minaces
Extorres fugiunt, atque irrita sibila miscent,
Cœnosa in Lerna, Batavum putrique palude,

Univers. O x o n. pietas, in obitum

Qui toties animos norunt, ac fulmina belli,
Virtutique tuæ quassata classe litarunt,
Confisi frustra scopolis, scyllisque dolofis,
Nequicquam accensi Baccho, rabieque bibendi:
Quas nunc ignotas vis sub juga mittere gentes?
Te norunt victorem omnis qua panditur orbis
Terra; tuisque olim cessit victricibus armis:
Qua graderis, rex magne, sonat sacra buccina famæ,
Musarumque chorus sequitur plaudentibus alis,
Pacatæ nectunt artes tibi mille coronas,
Ac regale caput certant circumdare oliva,
Fœlici; Oxoniumque animo sua gaudia fundit,
Quo voluit pugnare; armis calamoque paratum,
Afferere ætherijus immortale monarchæ.

*Phil. Clerke Coll. Magd. Soc.
& Un. Proc. Jun.*

EXercet dubium quæ tandem cura tonantem?
Quodve tuam vulnus, C A R O L E, poscit opem?
An nova progenies superum conjurat in orbem?
Et fine te salvo non licet esse Jovi?
Hac ratione tuis cœlum par, C A R O L E, cœptis,
Ascendas, alio victor & orbe mices.
Nec te sollicitet populi tutela relicti,
Aut tangat manes Anglia mœsta tuos;
Quæ, fibi commissas flectit dum frater habenas,
Vix alio factum te putat orbe Deum.
Hæc olim proavo sufficit gloria, gentes
Discerptas furiis composuisse duas:
Ille suos fœlix Scotos conjunxit & Anglos;
Et regna æterno fœdere vinccta dedit.
Latius hic placidæ disperget semina pacis;
Huic sociæ gentes qua patet orbis erunt.

*Gul. Wyndham
Equit. Aurat. Filius.
Coll. Novi Com.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Viderat attonitis CAROLUM dare jura Britannis
Jupiter, & sceptris æmula scepta suis :
Concilium Divum cœli super atria cogit,
Territaque his medius concutit astra sonis.
Cernitis, ut CAROLI crescant in vertice laurus,
Nec vobis domito regnet in orbe minor ?
Seu terram lustremus, adest Vigornia testis
Ut superet frameam, bellice Dive, tuam :
Seu mare, & æquoreos libeat memorare triumphos,
Majorem agnosces, Ennosigæ, Deum.
Et tu, nate, tuam dedas, Tirynthie, clavam,
Concidit en ! ista tetricor hydra manu !
Spargere ubi latus gaudes, Vulcane, ruinas,
Et miscere uno templo domosque rogo,
Ne quicquam fævis; CAROLO dum vindice surgit,
Eluditque iras urbs rediviva tuas,
Quid tamen hæc memoro ! mihi cum gratissima quondam
Nunc melior CAROLI nomina quercus habet.
Cedimus; in nostros CAROLUS succedat honores :
Tu cape nos famulos, magne JACOBÉ, tuos.

Jerv. Eyre Armig. ex Aede Christi.

Superioris ordinis Commensalis

CRedideram (sic me docuere oracula legum)
Angliacos reges non potuisse mori ;
Ut me decepit spes vana & amabilis error !
Dum cadit Augustæ prima columna domus,
Jam Regum pallere genas indignor, & ipsos
Ultima languenti promere verba fono.
Sed nec adhuc fallor : nam quem deflemus ademtum,
Dimidia vivis, CAROLE, parte tui ;
Sic vice partita, gemini, duo fidera, fratres
Alternum spargunt orbe in utroque jubar,
Dumque una Eoæ petit incunabula lucis,
Præfidet hesperiis altera stella plagis.

Rob. Bootbe, fil. Baron. Delamere.

Ex AEd. Christ.

Univers. O x o N. pietas, in obitum

Quo Musa tendis? Non **CAROLUS** pari
Urgetur amissus querimonia;
Levi reformida quietas
Tu cineres temerare fletu.

Effet vel Argos pauper & impotens,
Quamvis resurgat centum oculis pius,
Rituque torrentis laboret
Perpetuo lacrymare rivo.

Te mersum acerbo funere vidimus,
Quo rege velox supplicium citas
Contraxit alas, & nocentes
Deseruit pede poena clando:

Non æqua Diis clementia prorogat
Lethale vulnus, dissimiles tibi
Non audiunt vota, occupantque
Stamina deproperare Parcæ.

Raptum æstuosa te querimur febri
Vix dum timentes, quid, **CAROLE**, occidis
Silente natura, nec ardens
Syrma trahit furiale fidus?

Solum cometes aspicit ultimos
Dies tyrannorum morientium,
Vexantque Cromvellum procellæ,
Supplicii venientis omen.

Nulla sereni Flent pluvia dies,
Regem, Britanni, credite lucidas
Inire sedes, & **JACOBI**
Accipite augurium imperantis.

G. Rayner.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Ad Regem JACOBUM.

LEdæ fratres alterno funere vivunt,
Inque vicem reduces inferiora regunt ;
Invidia caruere tui sed fratri amores,
Nulla reservavit postuma jura throni ;
Nec tibi divisos liquit moribundus honores,
Imperium voluit fine carere tuum.

Postquam distulerant morbi medicamina vires,
Et dubiam vitæ fata dederat moram ;
Quis luctus moestæ plebis defixus in ore est ?
Quam fudit crebras irrequia preces ?
Hinc CAROLO ante oculos vitæ stant dona perennis,
Hinc tristi populo grata futura salus :
Sed satur, & placida componens lumina morte,
In vestras tradit sceptra Britannæ manus :
Ut quos sæpe tuæ salvos discriminæ vitæ
Fecisti, tandem pace, JACOBÆ, regas.
Nostra nihil superare valet suspiria, præter
Gaudia, fraternalis te subeunte vices.

Guil. Tafwell A. M.

Ex Aede Christi.

Quandoquidem minime valeant in funere tanto
Perpetui lacrymarum imbræ, licet Anglia fletu
Tota natet, velut oceano ; cum pompa doloris
Summa minor tumulo est; procul hinc suspiria, planctus,
Et quæ foemineum poterant decuisse sepulcrum.
Flete alii miseras avulso principe gentes,
Et cineres tertiæ lacrymis inspergite regni ;
Majus opus moveo, mihi surgit carminis ordo
Dignior, & mens est CAROLUM diffundere semper
Ingentem, similem sibi, propositique tenacem,
Nec reticere, tulit quos lux postrema, triumphos.
Dicite, Pierides, quam sortem ferre solebat
Æquior ! Adversamne ! olim cum infesta remisit
Eversas aquilas, fractis Vigornia turmis :
An cœlo meliore, & verò cardine, cum te
Pœnituit, Fortuna, tui ; nec longius ausa es

Hymnus Universi. O XON. pietas, in obitum

CAROLIDEN urgere sua virtute volutum.
Quantus in aquoreum, quam multo milite, campum
Ibat, cum violata maris sibi jura resumens, |
Armatam instruxit milleno fulmine classem!
Quantum expertus erat Maurus pharetratus, & Afer
Perfidus; at victor foedatas sanguine palmas
Non jaetabat ovans, umbras dulcesque recessus
Quærebat potius, circum sacra tempora nectens
Innocuas laurus & gratam Palladis herbam.
Nec leviora tulit CAROLO pax lata trophæa,
Cum Batavi Hispanique olim pendentia fatali
Unus sustinuit, iusto moderamine lites
Temperat, immanes Gallorum mitigat iras,
Borboniumque, avide hærentem, janijamque tenentem
Confilio frænat salvumque reduxit liberum.
Siquid erat sacro hoc sanctum numine foedus,
Æternum valet; & quos eceli haud fulmina terrent,
Angliacum timuere Jovem CAROLU MQUE tonantem.
Nec minor extiterat, cum tanto vindice dignus
Inciderat nodus, cum cives prava jubentes,
Perjuri Gracchi, Prætor male crudus, & omnes
Schismatici, sonuit qua buccina; ad arma vocabant:
Ille tamen medico sanabat vulnera tactu,
Nec citius strumas Regalis dextra fugabat.
Tandem ergo, pulsis CAROLINA luce tenebris,
Purior & sine fæce dies affulxit, & arce
Imperii summa viator firmo pede, Cæsar,
Constiteras, spolia ampla domi sine cæde reportans.
Permisere boni cives te spargere quaqua
Vitales radios, & vitæ commoda tandem
Præponunt laqueis, sordebant impia vani
Nomina martyrii, cæcum & posuere furorem.
Sic ubi res Britonum CAROLUS firmasset, ad ulnas
Martyris aufugit, sublimi sede quiescit
Inter avos, proavosque, & nomina mille Deorum.

*Jac. Allestry A. M.
Ex Aede Christi.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Exequias regum, & solenni funera pompa
Fœmineo luctu, mœstisque ululatibus olim
Publica deflevit tristis per compita vates.
Hinc lacrymæ fecere fidem non vulnere ficto
Torqueri, at miseros vere doluisse nepotes.
Sed CAROLI fatum madidis qui luget ocellis,
Irrugisque genis, lacrymisque piabile credit,
Quam speret laudem? quos importunitas honores?
Cum lacrymæ atque ipsi metuere piacula planctus.
Obscurum Phœbus vix jam lustraverat orbem,
Quum prenieret regem sacri vis impia morbi
Pallor in ore sedet, gelidusque per omnia sudor
Membra fluit, segnisque oculos stupor urget inertes.
Faucibus hærebat mox lingua; attractus ab alio
Spiritus, & tardato effœtus lumine sangnis
Omina fecere & diræ præludia scena.
Obriguere artus tandem tremulique fatiscunt.
Non secus ac grandis ramis frondentibus ilex,
Longa diu steterat lætæ quæ gloria sylvæ,
Ipsa nemus, crebra quantumvis icta bipenni,
Et Borea adverso, & lassis agitata procellis,
Floret adhuc, firmisque solo radicibus hæret:
At si nimboſo crepuere tonitrua cœlo,
Horrisonoque gravis quassetur fulmine truncus;
Integer effracta caudex compage dehiscit
Protinus, & vasta replet nemus omne ruina.
Sed quid Parcarum invidiam, & dispendia rerum
Conquerimur, dum spirat adhuc JACOBUS, & hæres
Virtutum & sceptri? Cujus succedere regno
Digna foret virtus, si jus natura negasset.
Seditiosa cohors vulgi non amplius audet
Vel secum mutire nefas, obmutuit ore
Jam presso, & vietas rabies fanaticæ palmas
Suppliciter tendit, tibi Princeps serviet uni
Quæſitoque jugo sua colla minantia tradet
Qui dudum obstrepuit clamosa per oppida civis.
Fixa catenæ sic quam compago tabernæ
Arctius includit, crudelis bellua frendet,
Et cum se sentit præda non posse potiri,
Plus furit, extremæ exagitans se verbere caudæ,
Eroditque suas magis indignata catenas.

*Guil. Coward A. M.
Coll. Mert. Socius.*

Univers. OXON. pietas, in obitum

Anglia, quod nec peste perit, nec Marte cruento,
Chara velut superis, visa placere sibi est.
Nuper & infidias depulsas vertice regis,
Plausit in autorum se retulisse caput.
Omnia tuta videt; nulli fulgere cometæ:
Astrologi nullas præcinnuere minas.
Sederat alta quies; subito cum turbine fati
Correptus CAROLUS concidit ante torum.
Usuram parvæ missa dant sanguine lucis:
Exitium medicea prævenit artis opem.
Dum pius extinguit nascentis semina belli,
Cibibus ut Fratri, caverat ante suis.
Inde subit ecclios & tempora cinctus oliva
Post obitum, nobis quæ bene fecit, habet.
Ah! nunquam capiant Anglos oblivia, de se
Quæ bene promeruit Frater uterque redux.
Certabit, multos vivat JACOBUS ut annos,
Nostra quod arte potest, vel pietate, manus.

Joh. Luffe

Med. Prof. Reg.

Cum dolor absunt cœpit, cùmque omnis abire
Gutta, tener moestas tardior una genas.
Necit ut illa moras! ut repit! ut ire refistit,
Cunctanti socias dum nova jungat aquas.
Jamque, velut mistas ægre dignoscimus undas
Unum cum faciunt utraque gutta globum:
Sic dolor admixtus confunditur, unus habetur;
Nescitur CAROLOS oppetiisse duos.
At veluti cœlebs dum sese possidet amnis,
Sæpe ausus ripas sollicitare suas,
Non tamen exundat, nisi cum se proximus addit,
Et male confusas auget, & urget aquas.
Sic CAROLUM tulimus, tulimus dum flevimus, unum;
At juncros obitus sustinuisse nefas.

Gail Symes A. M.

Coll. Bal.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

A Udivi; (surdas utinam venisset ad aures
Fida sui semper nuncia fama mali!)
Dejectos etiam vultus, refugoque colore
Exangues vidi diriguisse genas.
Causa quidem similis, species non una doloris;
(Sive hoc naturæ, sicut fuit artis opus)
Hic fovit tacitus secreta silentia luctus,
Et pressit gemitus pompa modesta suos,
Parte alia cœlo faciens convitia, rupit
Occlusum querulo murinure vocis iter.
Tunc ego; quam secum clades trahet illa ruinam!
Qua, convulsa orbis machina, mole ruet!
Quæ servat cineres C A R O L I extremasque favillas
Arguit adversos flebilis urna Deos.
Ille licet subiecta fibi Neptunia regna
Et thalamos tenuit, Cypria Diva, tuos;
Qui nostris tumidis confurget fletibus, uni
Arbiter Oceano ponere jura nequit.
Sed totus, J A C O B E, tuo cum frater in ore
Vivat, & archetypo par sit imago suo;
Hæc rerum facies madidos detergit ocellos,
Et lacrymas retro compulit ire meas.
Nam cum tu C A R O L U M sceptro & virtutibus æquans
Præsentem referas, qua licet, usque Deum;
Qui nimis indulget lacrymis, dolor ille tuorum
Perfidus, & pietas ipsa rebellis erit.

*Tho. Spark A. M.
ex Æde Christi.*

E Rgo jacet! nec vota tibi valuere precesque,
Anglia, jam lacrymis Insula facta tuis.
Deerat adhuc vestris hoc unum, fata, triumphis,
Ut caderent uno vel tria sceptra rogo.
Parce tamen longis Superos onerare querelis,
Depositum reddi quod voluere suum.
Ante diem raperis, post funera, C A R O L E, vivis;
Quodque negant ævum pharmaca, fama dabit.
Candida securus miraris limina cœli;
Jungeris & magnis, non minor ipse, Deis.

F Utque

Univers. O x o N. pietas, in obitum

Utque tuas olim natales sydera pompas
Auxerunt, medio conspicienda die;
Haud aliter, jam mole carens, tu sydus Olympo
Adjicis, & Superis, quod tribuere, refers.
Quid tamen infandas clades, motusque futuros
Præcipis, insano, terra Britanna, metu?
Arboris avulso ramo, non deficit alter
Aureus, & simili palmite virga nitet.
Oebalii fratres mutarunt sydera terris,
Vivendique suas sumfit uterque vices.
At tu, deliciæ populi, J A C O B E, Britanni,
Vive, precor, fratris tempore, vive tuo.

Rich. Wright A.M.
e Coll Magd.

Gentem Britannam quis novus occupat
Ingensque luctus? cur modo gaudia
Plebs inter & plausus secundos
Vix bene dissimulat dolorem?
Te nempe fatis, optime Principum,
Ereptum inquis, CAROLE, patria
Te luget amissum, suarum
Grande decus columenque rerum.
Ut cum parentem filius optimum
Deflet, dolores pectore in intimo
Fervent, & incassum laborat
Indomitos cohibere luctus:
Si forte paulum se minuat dolor,
Tum mente virtus & merita atque amor
Patris revolvuntur, jubentque
Vix positos renovare planctus.
Sic fata deflet gens tua, CAROLE,
Luctusque justos ponere nescia,
Indulget immenso dolori
Et lacrymis, pietate victa.
Alte reposum scilicet infidet
Cujusque menti, quam facilis, bonus,
Mitisque regnares, & effes
In populos animi paterni.
Ut in supremo culmine gloriæ
Te collocatum fugerit insolens

Faftus,

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Fastus, nec elatum secundis
Temporibus, dubiisve fractum.
Ullumne tempus, ulla feret dies
Obliviones illius, illius,
Qui pace civiles furores
Perdomuit, sine cæde victor?
Qui tincta nullo sanguine laurea
Intaminatis fulget honoribus,
Non parta bellorum fragore,
Aut miseris patriæ ruinis.
Qui voce sola de manibus feros
Excussit enses, & populus suum
Audivit agnoscitque Regem,
Et positis requievit armis.
Sic concitati fluctibus Africi
Cum præliantur, si maris arbiter
Neptunus apparet, recumbit
Et tumidi filet unda ponti.
Idem labantis præsidium Insulæ,
Florentis idem gloria, qui dedit
Datamque servavit quietem,
Et moriens populis reliquit.
Te quippe, Princeps maxime, CAROLUS
Nobis reliquit, quem mediis malis
Servavit æther, CAROLINI
Interitus reparare damna.
Agnosco mentem moribus in tuis
JACOBE, fraternalm, atque domesticum
Decus, redonatumque terris
CAROLUM & imperio Britanno.

*Gul. Lowth, A.M.
Coll. D. Jo. Bapt. Socius.*

CAROLE, quem nuper terris invidit Olympus,
Et fibi tam sero iam rapuisse dolet;
Ut sacri cineres digno cumulentur honore,
Posteritasque tuum nomen ad astra ferat,
Non tibi Pyramidas, non mole ingente Colosso,
Construet in laudes Anglia mœsta tuas.
Non cohibenda tua est carioso fama sepulcro;
Te probat esse hominem vita, sed acta Deum.

*Tho. Romney,
& Coll. D. Jo. Bapt.*

Univers. O x o n. pietas, in obitum

Regna beat Superum C A R O L U S, terramque JACOBUS,
Et terris regnes usque, J A C O B E, tuis;
Virtutes absconde tuas, & numina falle:
Fratre tuo in cœlos senior ire velis.
Plurima per totum splendescunt sydera cœlum,
Tu terram illustres, vincet & illa Polum.
Grataque vota tui veniunt hæc fratris ad aures,
Quantumvis merito te procul esse dolet.
Nam cum sceptræ tenes, suspiria ducis, & inquis,
Quam bene fraternalis hæc decuere manus?
Dignus adorari fuit ille, & dignus amore,
Ille meam fortem credidit esse suam.
Unus utrique fuit dolor, & communia jura:
Communes tantum non tulit esse metus.
Cumque mihi exitium minitata infania vulgi est,
In fœse curas transtulit ille meas.
Occidit ast ille, & mœrentia regna reliquit,
Nec mihi tam regnum, quam doluisse dedit.

Steph. Hurman A. M. C. C. Discip.

Quid mirum, si forte Deos fecisse benigne
Pœnitet ingratis? C A R O L U S alter obit.
Cujus tot famulata olim miracula vitæ,
Jam cecidit. Periit maxima cura Poli.
Unde & honor sacris, sancti & reverentia juris
Fluxerat, & veræ Religionis amor.
Anglia fer placide quicquid meruisse fateris.
Rege minus culto, patria læsa dolet.
Quæ parvi pendis, Superi sua dona reposcunt;
Ablatis pretium majus adeste solet.
Sero licet sapias, amissi regis imago
Non obscura sacro fratris in ore nitet.
Supplicibus pariter veniam concedere lætus;
Talis jura colit, tantus in arma ruit.
Nota tua in patriam, Princeps, studiumque fidesque,
Sed spes majores regia dicta dabant.
Quæ cum proferres oracula, pectora quæ non
Aut infensa pudor, vel proba cepit amor?
At, Gens, quæ reges levis appetis, abjicis ultro,
Scilicet arbitriis ipsa regenda tuis,
Infanis melius fuerit desistere cœptis;
Mars tibi, ni facias, ecce, bis ulti, adeſt.

Hen. Hellier, A. M. C. C. Discip.

Auguſtiff. & defideratiff. Regis CAROLI II.

SI tibi pro meritis traxissent fiamina Parcæ;
Æquafses ævum, CAROLE, Nestoreum:
Nondum oppressifsent tantæ tria regna tenebræ,
Nondum effet lacrymis Anglia mersa suis.
Anglia, totius steterat quæ gloria terræ,
Exanimis nimio victa dolore jacet.
Qualiter Eoæ ducunt suspiria gentes,
Cum sol occiduis lumina condit aquis.
Cæfare defuncto, attonitæ stupuere Camænæ,
Abjecitque suam moestus Apollo lyram.
Continuo cursus inhibent Chervellus & Isis,
Oxonium moerens, gensque togata suos;
Scilicet ingratis piget impallescere chartis,
Cum sperare queat præmia nulla labor.
Heu mea quæ tanto sub Mæcenate parabat,
Mæoniam cantu vincere Musa tubam;
Nunc elegos tristes & verba incondita fundit,
Et gemitu fractos cogor inire modos.
Et si commoveant tetricas pia vota forores,
Quam vellem sacro non superesse rogo.

Carolus Vyner

Baronetti Filius, è Coll. Wadham.

CAROLE summe virtutem! quem intesta Britannia luget,
Quem tota auspiciis terra beata tuis;
Fas mihi sit deflere tuam sine criminè mortem,
Quosque queo versus in tua bufta dare.
Quæ tibi divino majestas sedet in ore?
Et qualis nivio pectore candor erat?
Quam facilis sanctos ornans clementia mores?
Quæque Patrem pietas rettulit atque Deum?
Turbine bellorum cum triste coactus adires
Exilium, sociο numine tutus eras.
Ecce salutares quercus tibi porrigit umbras,
Ut fiat solito gravior inde Jovi.
Atque ubi te viduis reddunt miracula regnis,
Relligio & secum prisca reverfa fides.
Pax instauratam circumvolat aurea gentem,
Sunt sua deserto redditæ jura foro.

Univers. O x o N. pietas, in obitum

Jamque supervacuo nec cingitur ense viator;
Nec timet æquoreas tuta carina vias;
Sed quas dives Arabs, quas decolor India merces,
Serica quas mittunt regna reportat opes.
Haec accepta tibi ferimus; quæ propria nobis,
Jam Deus efficias numine dona tuo.
Nec tu coelesti quantumvis fede receptus,
Divisum summo cum Jove numen habes.
Te tamen æthereo totum concefferis orbi,
Nosque simus curæ pars aliquanta tuæ.

*Jo. Rivers Baronetti Fil.
è Coll. Univer.*

Vicisti tandem Libitina; & clade triumphas,
Principis & nostra simul: ut conterrata tellus
Horrendo gemitu, dubia radice pependit,
Communemque sibi metuit cum rege ruinam!
Vulgari nec forte mori, nec vivere fata
Concessere viro ingenti; sacra stamina vitæ,
Non temeranda hosti fuerant, nec dextra rebellis
Contextam cœlo potuit discerpere telam.

At tu Cæsar ave! Qui proxima cura Deorum,
Grande ministerium terrarum, atque ardua regni
Expendis, rerumque vices moderaris, & orbis
Attoniti flectis quo numine frater habenas,
Confiliī bellique potens; tu, pondere librat
Quo fortuna vices Europæ, & cardine regna
Æmula quo torquet, scrutaris mente sagaci,
Atque futura alto volvis sub pectore bella.
Major eras quam quem posset gravis ira Senatus
Percutere, aut frendens furiarum maxima zelus
Afflare; invidiam supra rabiemque tumultus
Plebeii elatus, falsi perjuria vulgi
Contemnis cassumque odium, populosque perenni
Multa reluctantēs nequicquam pace coronas.

Gul. Morley Coll. Mag. Comm.

Gul. Morley Miliis de Balneo

Filius unicus.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

SIc cecidit CAROLUS ! quem per miracula terris
Ostendere novo dignati sydere cœli ?
Ereptum toties fato ! tantisque Deorum
Muneribus factum, quantum Vigornia vidit ?
Vidimus & reducem, tam longæ munera pacis
Portantem secum populis, CAROLINAQUE regna ;
Dum vindex legum, leges fibi dixerat ipse.
Cui cœlo nata, & Superis & Cæfare digna,
Formavit pectus clementia, scilicet illum
Imperitare animis jussit, populique Britanni
Juratos mulcere, in regum nomina Brutos.
Hinc plebis spretæque minæ, fremitusque senatus :
Hinc (Epicure) tui luxusque atque otia voti !

Sed jam (proh superi !) luimus foelicia dudum
Tempora, surreptum CAROLUM ! CAROLUMQUE querentes.
Interea tamen & genua incerare licebit
JACOBI, ut lassos planctus fletusque diremtum
Jam totum indutus fratrem, sperare juberet
Hæc atque his majora : Jubet : Speramus : & Anglis,
(Ut quondam veterum perhibebat fama gemellos
Dispare ridendi & lacrymandi munere functos)
Alternis lacrymæ risusque affectibus instant.

Edu. Worsey A. M.

ex Aula Sanct. Edmundi.

ADeste, vocali Aonides choro,
Altera mixtis gaudia questibus,
Cantate ; & intertexta lauro
Temporibus vireat cupressus.

Heu lumen ingens, CAROLUS occidit !
Sed ecce magnis fulget adoreis
JACOBUS, & compensat ore
Occiduum radiante solem.

Plorate virtus, Religio, Fides,
Themis severa, & candida lenitas

Plorate

*Univers. O x o n. pietas, in obitum
Plorate, regalesque crebro
Exequias celebrate fletu.*

Ille, ille rebus quantus in arduis !
Quantoque passus pectore turbidæ
Adversa fortunæ, atque tristis
Dura, fugæ mala, dura belli !

Æquans decora militia toga
Fato supremo fortiter obviat,
Fratrique commendat sereno
Angliacum moriturus orbem;

Sic justa mensis lustra, volucrum
Superba, Phœnix, gloria gentium,
Securus hæredis, rogoque
Et casis fruitur Sabæis.

At O coronæ qui poteris novæ,
Et ante tantis dignus honoribus,
O cuius horrendum Batavi
Implacidi tremuere Martem,

JACOBÆ regum maxime, seu tui
Regnas superstes, CAROLE, funeris,
Hic ferus adfis, in paratum
Neu libeat properare cœlum.

Sic & Britanios seditionibus
Purgare possis, nostraque definat
Errare cæcis Delos undis
Fixe tua & stabilita dextra.

*Hen. Martyn.
e Coll. Pen.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

BEllandi puer arte potens, præduraque passus
Æquo animo juvenis, fidei quoque cultor avitæ
Imperium meruit patrium; solioque potitus
Alloquio facili, atque odio frænator & iræ,
Tamque sui, quam regnum imperiique Monarcha;
Hinc & amicorum tumidas compescuit iras,
Seditiosorum rabiem fregitque rebellem,
Et junxit socios, tenuitque in foedere juctos.
Hunc & uterque polus legatos visere misit,
Et Volga, & Ganges, Atlas Maurique feroceſ,
Justitiae fama pacisque cupidine tractu.
Vidimus una hora barbis & pellibus hirtos,
Et leviter tectos, & ferme corpora nudos
Advolvi pedibus: licet & diversa sonaret
Lingua; tamen CAROLI pacem una voce petebat.
Ergo cum fueras Patriæ tam pacis amator,
Bellorumque ofor, totius & arbiter orbis:
Quæ poterant meritis superaddi præmia tantis,
Una superfuerant coelestis gaudia regni.

Edu. Hales

THebanos fratres junctasque in vulnera dextras,
Atque odia extremis non tumulanda rogis:
Quin & cognato foedatas sanguine turres
Roma tuas, discat fama tacere loquax
Agnoscunt jam sceptræ fidem, regumque potestas
Cor fortis patiens, foedera sancta colit.
JACOBUS, CAROLUSQUE orbi documenta dedere,
Quod licet augustis fratribus esse piis.
Expectare juvat; nec sunt diademata tanti,
Fatorum ut rumpant, vel tria regna, moras.
Sic matura cadunt, dilata ex arbore pomæ,
Plenaque virgineo pollice carpta rosa est.
Sic tempestivæ ducuntur in horrea messes,
Et spumant plenis musta reposta cadis.
Dent, JACOBE, tibi pia numina Nestoris annos,
Vive tui fratriis tempora, vive tua.
Regale ad solium tardis qui passibus ibas;
Parca tibi lento stamine fila trahat.

Rob. Pigot

Armag. ex Æde Christi.

Universit. OXON. pietas, in obitum

QUæ prius lusit teneros amores,
Vel ducum claros cecinit triumphos,
Nunc amat moestas, citharam perosa,
Musa queresla.

Nunc juvant planctus, dolor, ejulatus
Et modum spernunt lacrymæ perennes,
CAROLUM flemus, nimium citata

Morte perentum.

CAROLUM flemus, patriæ parentem,
Cujus in cives animum paternum
Evehet penna metuente solvi

Fama superstes.

Invident nostris similiem Tonanti
Principem terris superi suisque
Sedibus ponunt, ubi jam gubernat

Cum Jove cœlos.

At nec eversæ patriæ ruinani
Usque nec fatum Priami cadentis,
Usque nec flerunt Phrygiæ sorores

Hectora demtum.

Desinat tandem queruli doloris
Musa lugubres iterare cantus,
Tentet & digno meritas **JACOB**I

Carmine laudes.

Arbiter mundi **CAROLINA** frater
Sceptra jam vibrat, dominosque rerum
Excipit fasces similis, peremto

Castore, Pollux.

Hunc parem jam mens studiosa recti
Fingit hæredem; simul & paternos
Fratriis & mores docilem referre:

Ille cruentæ

Abstinens cædis, facilisque flecti
Imperi laxas finet ire habenas
Teque freudentem, **Libitina**, nodo

Coget aheno.

Edw. Robinson

& Coll. Mert. Sup. Ord. Comm.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

ERGO supervacuis fumant altaria donis?
Et quæque aversos sensit acerra Deos?
Non viætrix pietas, sed nec fuit irrita;
Cesserunt mentis nostra minora tuis.
Usque tamen fatis majorque tibique superstes
Non potes incolumi, CAROLE, fratre mori.
Anglia, te clades non conficit una; futuros
Nec pigeat Cœlo te genuisse Deos.
Æqua tibi CAROLOS dedit & fors æqua JACOBOS,
Ut fastos ornet nomen utrumque tuos.

Fran. Kinaston

ex Æde Christi Sup. Ord. Comm.

SI quem Majestas illaque scientia major,
Parcarum poterant eripuisse minis;
CAROLE, sperares impune laceſſere fatum,
Et tua fama annos vinceret una tuos.
Nam solus duplici tu fœlix arte salutis;
Nunc vitam nutus, nunc medicina dedit.
Nec miseros terret fati nec judicis ira,
Aut Rex aut medicus vincis utrumque malum.
Mors tandem crebros est indignata triumphos,
Prospicit imperio & jam ruitura suo.
Primo cauta parum bello te tentat aperto,
Et febre aut podagra fortiter urget opus.
Tu tamen immotus nisum contemnis inanem,
Quam toties aliis, dum tibi reddis opem.
Irrita, & hinc damno discit conamina, menti
Ni sacræ primos instruat illa dolos.
Ergo animo obrepit vis improvisa veneni,
Subtili occumbit mens laqueata malo.
Perfida secure mors debacchatur inermis,
Cum tu jam propria fis cariturus ope.
Nec nudo parcit viætrix, sed turpiter hosti
Vitam adimit, cujus demiserat arma prius.

Rob. Barbour

ex Æde Christi Sup. Ord. Comm.

Universit. OXON. pietas, in obitum

E Heu! Britanni, plangite, plangite
Multæque iſſudent tempora lacrymæ,
Cessit rebelli Cæſar Oreo;
Gloria deliciaeque vestræ
Extrema tristes munera solvite mojus; et nocturni cupit
Semper merenti debita Principi: O imperator! eatorū
Utcunque plorent, sat funebrem
Non facient tria Regna pompam.
Uſa est benigno patria CAROLO;
Qui pene viſus Rege minor domi,
Non ante ſubjectis acerbi
Materiam dederat doloris.
Ingrata multis in patriam redux
Clemens remiſit crimina ſubditis,
Parentis haud vltor severus,
Imperii fed amicus hæres.
Quem nunc dolendi gens ſtatuet modum
Deserta quæ te tempore vel brevi
Nec prorsus amiffum gemebat,
Sed reduci fruitura Regem.
At jam supremis imposuit rogis
Amnis severus non remeabilis
Coercet unda, & porta ditis
Indocilis precibus recludi.
Oppreſſa quem nunc regna tyrranide
Æquum parabunt ſeſteris arbitrum?
Quod nuffeti in partes vocatum
Pace favens, populos beabit?
Lugendus effeſ ſæcula in omnia,
Pensande nullis Rex pie lacrymis
Hæreditati hi JACOBUS
Cerneret, imperio ſuperſtes.
Nec ſceptra tantum regia poſſidet
Virtutis hæres relligiosior,
Et CAROLO frater perenito
Vivit adhuc fidei patronus.

inuenit. R. A.
autem quod ſequitur. Quid. Cato.

J. Smith

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Qualiter arctoo radios cum subtrahit orbi
Phœbus, & horrenda velatum nocte relinquit ;
Omnia fœdantur luctu, pars luget ademtum
Sublato Titane diem, pars frigora brumæ
Horret, & exposcunt communi murmure numen :
Talis in Angliaca luctus fremit undique terra,
(Anglia nec tantos concepit sola dolores,) Cuncta fluunt lacrymis, vitam cum Principe raptam
Conquerimur, threnos meditamur, quilibet alnum
Sentit abesse Deum, revocat, precibusque fatigat.
Scilicet & Caroli debentur talia fato
Justa diu, in quo quisque patrem patriæque suumque
Præreptum deflet, privatis publica miscens
Funera, & ex æquo Regem Carolumque reposcens.

Qualis erat tunc cum folio depulsus avito,
Ingratam patriam, nec tanto munere dignam,
Fugit ; & ignotas exul properavit ad oras ?
Non illi ultrici mens læsa excanduit ira,
Sed populi ingemuit fortem, quem mille premebant
Serviles domini, donec deferbuit æstus,
Et reducem fausti regem videre Britanni.
Hisce malis doctus tolerare incommoda fati,
Et populi rabiem didicit ; vicitque feroce
Lenis, & indomitos tractavit pace rebelles ;
Vixque ita vefanum potuit mulcere furorem.
Tantum ficta nefas fovit pietatis imago !
Credimus esse Deos ? atque audent sacra profanis
Sic miscere viri, Superumque involvere cura
Perfidiam, fraudes, atque artes mille nocendi ?
Sed vicit pia cura poli, neque raptus inquis
Infidiis cecidit, sed sicca morte labores
Finivit lætus, cognataque numina visit
Jam mundi famæque satur : nos turba relicta
Et tanto yduata Deo, crudelia fata
Præcipitesque colos querimur: dum grande cadaver
Efferimus, Carolumque ingenti condimus urna.

At tu qui cœlo subjectum despicias orbem,
Et varias cernis tranquilla in sede locatus,
Fortunæ rerumque vices, hæc dona tuorum
Suscipe, Dive, precor, dum parvo thure litamus,
Et nostro de more tuam circundamus aram.

Hos

Univers. Oxo N. pietas, in obitum

Hos ego sollicita threnos dum mente revolvo,
Atque omnes incuso Deos, subit ecce triumphi
Vox festa, ingeminat cœlo plaudente Jacobum
Vulgus ovans, splendet discussa nube serenum,
Et medios inter consurgunt gaudia planctus.

*Jam nihil, O superi, querimur; lux altera noctem
Insequitur, mortemque salus; sic munera vestra
Ilicet, humanæ reparant dispensia fortis.
Tales ades, Rex magne, tuis, neque flere cadentem
Ulterius liceat Carolum, quando ille superfit,
Qui solus potuit tantas sarcire ruinas,
Et regere Angliacum fratris virtutibus orbem.*

Ed. Greenwood A. M.

Coll. En. naf. Soc.

Carmen Pastorale.

Thyrsis, Melibœus & Daphnis Interlocutores.

Thyr. **Q**uid dulci, Melibœe, sedes tam tristis in umbra?
Hic alios vultus poscit locus, omnia circum
Lætitiam invitant, & amæna fronte renident.
Sed quo, Pastor, oves, quo migrayere capellæ?
Forsan in ignotis illæ jam montibus errant,
Atque insueta graves jam tentant pabula fœtas,
Dum tu hic suspiras, & flendo dividis horas.

Mel. Nosti olim insomnes curas duroisque labores,
Thyrsi, meos, nosti pecoris quod amantior alter.
Non erat, Arcadiæ coleret qui rura colonus.
Sed me, Thyrsi, gregis fuerat quæ cura, reliquit.

Thyr. Quid non suadet amor? quid non patiuntur amantes?
En Melibœus oves, teneros en negligit hœdos.
Sic mihi, (nam memini) quum me Galatea teneret,
Non ruris, non urbis amor, nec cura peculi.
Pendeat ah sacra, dixi, mea fistula pinu.
Nam mihi nec cantus, nec erat mihi fistula cordi.
Tantum inter densas corylos silvasque latebam,
Turturis & mœstas augebam voce querelas.

Mel. Non, ut rere, meis amor hæret, Thyrsi, medullis,
Muneribus vici, nec me jam spernit Alexis.
Nec si sprevisset, jam ejus fastidia curem.
Me propior jam cura tenet, majora revolvo.
Pan Deus Arcadiæ, Divum lenissimus unus,

Pan

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Pan qui curat oves, ipsos oviumque magistros,
Pan Deus occubuit ; per rura gravissimus ibat
Rumor, & Arcadicos defecit vita colonos.
Monstrat & ista meos arbos incisa dolores
Quam cernis, crescentque mei cum cortice luctus.

Ithy. Quid narras, Melibœe, Deum Pana esse sub umbras,
Quem fato immunem, Diisque immortalibus æquum
Spes erat, & cuius tam saepe litavimus aris?
Mira refers : sed habent similes præsagia casus.
Est quercus nostræ impendet quæ plurima silvæ
Arbos procera, & firmis radicibus hærens,
Una nemus, patulos distendens undique ramos,
Quæ regina solet nemoris princepsque vocari ;
Huc dum lascivæ tondent arbusta capellæ,
Sole sub æstivo pastor se ferre solebat,
Hic canere, hic lata frigus captare sub umbra.
Hanc ego mane meas dicens ad pascua capras,
Cum placidum ventis staret nemus, omine lævo
Decœlo tactam vidi procumbere quercum.
Attonitæ Dryades subitam doluere ruinam.
Nec longe abductus Philomelam dulce canentem
Turturis in murmur cantum mutare notabam :
Obstupui, & sumta lætum modulatus avena
Nescio quid, miros tento depellere questus.
Illa tenore suo mœrori indulget eodem,
Nec gemere aerea quicquam cessabat ab ulmo.

Mel. Quid vero hæc memoras ? Sensit natura cadentem
Pana, & solliciti visa est dare signa doloris.
Languit omnis ager, pastusque oblita sub ipso
Gramine, flevit ovis, nec non flevere leones
Immanesque ursi, Panis infestissima turba.
Fleverunt Nymphæ, fleverunt maxima Divum
Numina, quæ magni Panis delubra frequentant.
Flevit & ipsa Echo, fleverunt Arcades omnes
Atque Deos atque astra vocant crudelia mœsti.

Ithy. Et merito. Divos inter lenissimus ille
Eminuit, semper bonus & cultoribus æquus,
Totus amor, totus pax & clementia totus,
Quique habuit cunctos, si demas fata, faventes.
Servabat Pan rura, lupos arcebatur ovili :
Defenditque altas cedros, humilesque myricas.
Pan faciles dedit æstates brumasque benignas,

Univers. O x o n. pietas, in obitum

Pastoresque ovibus ditavit & ubere gleba.
Plangite pastores, fit multi pompa doloris,
Spargite humum foliis, procedat flebilis ordo
Arcadicæ pubis, planctus nemus omne pererret:
Divinus meruit fieri sibi talia Pastor.

Daph. Sed quid opus vano tantum indulgere dolori?
Num totum letho absorptum Pana esse putatis?
Vivit, & infuetum limen miratur olympi
Mistus cœlicolis, unde hæc sua rura benignus
Prospectat, nostro jam fletu & carmine major.
Vidi ego (nam liceat vobis mea visa referre)
Stellarum hesternos quum luna accenderat ignes,
Extemplo magnum cœlorum albescere tractum,
Mirabar, cœli facies quæ mira pararet.
Quum subito æthereas volitantem Pana per auras
Vidimus, insignem radiis & luce coruscum.
Ibat ovans, magna Divum stipante corona,
Pana omnes cecinere, triumpho inclaruit æther.

Mel. Sint rata visa precor. Sed quo jam rura patrono
Gaudebunt? nostrum quo præside stabit ovile?

Daph. Ne metuas. Uno ablato non deficit alter
Aureus, & simili gaudebunt rura patrono.
Divinum Pana hunc sequitur non degener hæres,
Qui pastoritas longum informatus ad artes,
Fælici reget Arcadiæ moderamine rura,
Incolumes præstabat oves, lætosque colonos.
Thyr. Ergo age, festivos cantus modulemur avena,
Ducamusque leves turba alternante choreas,
Atque novo festos Pani instituamus honores.

Johannes Norris A. M.

Coll. Om. An. Soc.

Quid
omploror? *Quid*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Qualiter emeritis miles discedit ab armis,
Et patrios properat lætus adire lares;
Sic ubi vim CAROLUS furiis audacibus actam
Fregerat, & pacem restituisset ovans;
Et postquam sævire animis ignobile vulgus
Desit, imperii nec grave sensit onus:
Impatiens nescire polum, sedesque piorum,
Mens abit, & meriti præmia digna petit.
Facta tamen levior rigidi inclemencia fati,
Incolumem Fratrem quod supereesse velit.

Robert. Dillington Baronetti fil.

& Coll. Reg.

Funesta regnis Parca Britannicis,
Quid usque clades cladibus integras,
Nondum STUARTORUM cruento,
Immodicas saturata fauces?
Æquone (pro Dii!) funere Principes
Inosque terris eximit Atropos,
Et pulveri commista vili,
Magnanimum jacet urna Regum?
Quis bellicosi prælia Caroli,
Quis pacis artes & studia & modos,
Sceptrique tranquillos honores,
Et niveos sine cæde fastos,
Non indecori carminis artifex,
Æternet? Illum pulvere martio
Turmas agentem militares,
Et pelago numerosa palma
Clarabat: huc, huc fundite spicula,
Arcusque faxo funereo super,
Et scuta & ensim quo fugaces
Pæne puer tremefecit hostes;
Huc & Batavis non vice simplice,
Erepta quondam signa triremibus,
Et quicquid Opdamo revulsit,
Angliacis JACOBUS armis.
Nec non cupressus inter & arduas
In astra laurus sub gelido comas,

H

Deponat

Univers. O x o N. pietas, in obitum

Deponat annosas sepulcro
Sacra Jovi CAROLOQUE quercus.
Fallorne? Vel me ludit amabilis
Imago scenæ, jam video novas
Pompas, & augustos per urbem
Incedere per populosque Fratres:
Fasces avitos & patrium sacra
Vibrare sceptrum CAROLIDEN manu:
Leges relegatas & artes,
Et veteres rediisse Musas,
Et læta tandem volvere stamina
Parcas; sed eheu! jam miserabilis
Nox funditur circum, potensque
Vertere funeribus triumphos.
At ne dolori, Musa, nimis tuo
Da vela; fulget Castore pro suo
En frater, alternaque Pollux
Luce beat renovatque terras.
JACOBE salve, te dominum colat
Britanna tellus, te maris Arbitrum
Agnoscat Orbis, & tremendum
Compositis veneretur armis.

*Fran. Hickman
ex Aede Christi.*

A Udiit ut CAROLI fatum fanatica turba,
Et posita extremo frigida membra toro;
Undique ubi vidit lacrymas, suspiria, luctus,
Et quod vel potuit faxa movere, malum:
Commota heu! tandem fera pietate dolorem
Finxit, & in falsas lumina solvit aquas;
Tum regimen laudat placidum, sua foedera damnat,
Defunctumque pio thure benigna colit.
Cur tantis CAROLUM post mortem laudibus ornant?
Non Reges, Regum sed quia funus amant.
At si vera fides lacrymis, tibi vota, JACOBE,
Solvant, & vivo Cæfare, dona ferant.

*Christoph. Wase A.B.
C.C.C. Discip.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Dum Cirrha torpet, dum taciturnior
Permeffis hæret piscibus incolis;
Rigetque lugubris Thalia,
Ut lapides, citharam secuti:
Audax Apelle, prome benignius
Succos loquaces; Tu miseram catus
Expande scenam, nobilemque
Artifici calamo dolorem.
Attendis? Ingentem exprime CAROLUM
Longa ruina fusum, & opimus
Fati trophæum, præficasque
Ad tumulum meditare Gentes.
Sic ante magni busta Macedonis
Qui victor Orbem fleverat, invicem
Ploravit Orbis, diffonumque
Miscuit officium doloris.
Primum memento, ancilla manus nigrum
Accendat ignem; tela super focum
Erepta Mauris, & capaces
Exitii pharetras, & arcus
Large reponas; siquid adhuc super
Avarus optat Mulciber, injice
Ruptasque puppes, & relictum
De Batavis spolium triumphis.
Hinc cingat ignem, more satellitum,
Luctusque pallorque & madidus dolor;
Hinc taxus arescat, suumque
CAROLIDEN comitata quercus.
Hac parte, matrem siste Britanniam,
Sed veste turpi & crinibus horridam;
Qualisque visa est, cum notaret
Terribili rudis arte vultum:
Procantis absint oscula Nerei,
Et falsus error; rectius Insulam
Tuæ cadentes luctuosa
Circumeant lacrymæ corona:
Suspiret, eheu! (aera pingere
Si noscis,) eheu! Wallica montibus
Echo resulfet; & receptæ
Fœnora restituat querelæ.

Univers. O x o n. pietas, in obitum
Tethys peremti Carolidæ cliens,
Longo ejulatu funera **C A R O L I**
Emurmuret, quacunque ponti
Lata patent Britonumque regna.
Facunde Pictor, restat adhuc tuæ
Pars magna curæ: Ecclesia, candidas
Mutata vestes hic, in uno
Fassa patrem dea, filiumque,
Stabit, decenter tristis; & uido
Effusa planctu, quod, vice mutua,
Suam illa labentem tueri
Non potuit precibus columnnam.
At quæ colorum rite cadentium,
Quæ tanta divini emphasis ingenii,
Pompamque feralem, tuique,
Alma parens, Rhidicina, luctus
Immane quantam pinget hyperbolæ?
O Lux, maligno debita calculo!
O culpa fastorum! execrandi
O pudor opprobriumque Jani!
Mortale numen! tene heliconidum
Nutrix dearum, quæ puerò tibi
Protexit imberbes honores,
Ense simul, calamoque fortis;
Tene illa fatis lenta rebellibus,
Et perduelli grande decus Stygi
Impune tradet? nec canendo
Pyramide tibi sempiternam
Attollet ingrata? ante caput (nefas)
Chelsæa moles pulvere collinet;
Ante Angla succumbet rebelli
Terra jugo, Batavoque pontus.

Ed. Hannes

ex Æde Christi.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Augustos Manes, & non reparabile vulnus
Angligenum, raptumque hostilis crimine Fati
C A R O L I D E N, memorare jubet Dolor: Ille doloris
Nunc primum causa est; non præbuit ante querelis
Materiam; sed in hanc suspiria distulit horam.

Nunc vaga centenos geminet querimonia lessos;
Nunc quæ Scotorum rabies, torvusve Genevæ
Incola, triste neget madidi vestigial ocelli?
Cum fracta Gracchorum ira, vulgique tumultu
Composito, optatum pax extulit aurea vultum;
Cumi jam secura veheretur **C A R O L U S** aula,
Et tandem emeritis promitteret otia curis:
Spem vanam elusit Lachesis, mediosque triumphos
Abrupit, pacisque auctori sustulit usum.

Sic olim incerti post longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitique paratam
Amisit laurum, & pendentem in vertice palmam.

Quis non suspiret? cum tu, pars altera fratrib,
Pars magna ille tui, extremo junxitis amore
Pectora: cum fugitivæ animæ supra **J A C O B U S**
Frigora captavit; gelidaque in morte natantes
(Ad Fratrem tamen erectos,) compressit ocellos.

Hinc lacrymæ; hinc procerum misæ vulgique querelæ,
Hinc luctus pompa, & pullati nænia mundi.

Sic insana olim cum te procul egit Erinnys,
Et patriis vulgi furor impius expulit oris,
Absentem flevit Thamisis; flevere Camænæ.
At, quamvis procul exul eras; te, **C A R O L E**, vivo,
Non desperatum est tandem mortalia vinci
Et potuisse arma, & frangi potuisse rebelles.
Eheu! nunc longo sejungeris intervallo:
Nunc redditum prohibet claustris & gurgite vasto
Styx atra, & major Libitina rebellibus armis.

Sola viget magna umbra tui, memorandaque fastis
Gloria, quæ æternæ monumentis insita famæ,
Usque manet, semper mansura: Hæc sola superstes,
Hæc pars una tui; relevatque hæc vita dolorem.

Namque olim longi seros post temporis orbes,
Cum balbus puer, & lingua titubante puella
Multæ super **C A R O L I** pugnis, **C A R O L I Q U E** triumphis,
Multæ super fato rogitabunt; ore senili
Sic pater excipiet, seriemque evolvet honorum:

Univers. O x o n. pietas, in obitum

“Quis non Annales tantos, ludumque jocosæ
“Fortunæ referet? cum densa per arma, per ignes,
“Contra omnem fatorum iustum, sortisque novercæ
“Vulnera, CAROLIDES pede fixo immobilis hæsit.

“Imberbem vidit Vigornia; primus in arma
“Cum rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
“Longam edens stragem: media sic Phœbus in Ossa
“(Phœbus adhuc juvenis) solium defendit avitum,
“Immanemque Otum, vastumque Typhoea fudit.

Cum nigra adversi male cederet alea belli:
Quot volvit casus? quam longos ille labores?
Quot sœvi invictus sensit discrimina fati?
Quam bene solliciti favit clementia cœli?
Quam bene defendit Dominum suus æquore Nereus?
Nereus, quem tanti non muneris immemor, armis
Afferuit, Batavique injusta compede solvit:

Testis adhuc Hollandus, adhuc ostendit hiantes
Ore cicatrices, & acerbi insignia belli.

An memorem, Augustæ quis, adhuc spirante favilla,
Æternum posuit murum? quisve æmula cœlo
Templa suo, & claras, pulsa fuligine, turres?

Dum manet in terris seros hæc fama nepotes,
CAROLE, Tu patrio exultans incedis Olympo.

Te Divus genitor secura amplectitur ulna,
Non metuens iterum hostilis divortia ferri:
Ecce tibi gremio Glovernus instat aperto,
Immaturum orci spolium, viridisque rapina
Immitis Fati; æterni qui jungit amoris
Desuetos nexus, cœlestiaque oscula figit.

Fœlices Animæ! vestri pars una moratur,
(Eheu! tantum una) innumerosque moretur in annos
JACOBUS: claudat Lachesis regale sepulcrum,
Raraque Cœfareo exultet Libitina trophæo.

Jacobus Harrington
Ex Æde Christi.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

E Ja ! quid ægri Pieridum chori
Frustra gementes sollicitant lyras ?
Audace quid Divi movemus
Carmine, non morientis urnam ?
Non ille fato (fallimur) occupat,
Sed nixus alis cœlituum chori
Secessit astris ; atque Olympi
Vertice jam CAROLUS triumphat.
Et (dum beatis umbra recessibus
Cognata lustrat sub pede fidera)
Charos in amplexus euntem
Excipit (en !) animam Parentis.
Statim Triones rex Superum novo
Temone jungit ; pondere principes
Ne forte farracum Britanni
Duplice deprimerent solutum.
Juxta beatos undique Principes
Tentare lævi pectine citharas,
Circumque neftebant perennes
Tempora cœlicolæ corollas.
Non usitato lumine dum micant
Festiva circum fidera ; nec prius
Audita vocales susurrant
Murmura, tripudiantque sphæræ.
Sic, sic beatum hunc Æolia fide
Semper juvabit dicere Principem ;
Discetque, dum cano, stupentes
Sistere aquas taciturnus amnis.
Saltare ab altis montibus arbores
Discent sequaces, & vaga marmora
Divulsa rupe de parenti
Ad citharæ resonantis iætus.
Quali poetam Threicum ferunt
Duxisse cantu sylvicolas choros
Rupesque, dum omissam per imas
Euridicen cecinit latebras.
Nec morte dulcis conjugis immemor ;
Dum lingua doctis eruta faucibus
Natavit Hebro, & bis sub altis
Fluetibus Euridicen gemebat.
At tu Britannis, Cæsar, in æthere
Miseris astris ; dæm medioxumus

JACOBUS

Univers. OXON. pietas, in obitum

JACOBUS in terris potiti
Proferet imperii triumphos.
Qualis refulget post tenebras dies ;
Qualis novato Cynthia lumine,
Phœbive cognato renasci
Igne solet moribundus ales.
Sic lacrymarum hic occidit æquore
Phœbus ; renatum sed revocas diem ;
Sed luce fraterna refulges
Martis amor, patriæque Princeps.

Guil. Pearson
Coll. Reg.

Thameſis & Iſis flentes.

Tham. CUR non, Ifi, simul quoniam confundimus undas,
TU sacer OXONIÆ fluvius, Londino ego, cur non
CAROLON Oceanî domitorem, CAROLON olim
Nomen honoratum ambobus, dum vita manebat,
Nunc, postquam heu nimium crudeli funere raptus
Occidit, implevitque polos, ambobus acerbum ;
Prosequimur simul atque alterno carmine flemus ?
Ille mihi, tibi semper erat Deus ille ; tributum
Illius ante pedes pariter conjecimus ambo.
Ergo age, fare prior, siquas Rhidycina querelas ,
(Namque huic semper erant versus, cum dicere laudes
Cæsaris, aut magnos euperet celebrare Stuartos,)
Siqua tuam propter meditetur carmina ripam,
Dic prior ; Augusta referam dein ipse dolores.

Iſis. Hei mihi! quis furor est luctus iterare querendo
Et vexare recens, crudelis Thameſi, vulnus ?
At quoniam justo libet indulgere dolori,
Quas mœstus vidi lacrymas, quas conscius hausí ,
Expediam, in quos se solvit Rhidycina furores.
Namque aderam, cum per littus refupina jacebat
Non lauro velut ante caput redimita, nec illa
Quam semper coluit quercu, quam semper amavit,
Ex quo Pana suum cepit fælicior arbor
Et tutam capiti devoto præbuit umbram ;
Sed frontem tristes violæ atque invisa cypressus
Turpabant ; jacuit vicina deses in herba
Tibia, non CAROLI quondam celebrare triumphos

Immennor,

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Immemor, ignavum nunc primum & inutile lignum :
Haud procul (heu neglecta nimis !) procumbere vidi
Illa ea conspicuæ divina volumina famæ
Quæ scripsit tristi nñcens in carcere Martyr,
Æternumque sui simulacrum vivere jussit :
Legerat hæc tristis Rhidycina ; at forte dolenti
Exciderant sensim, ac manibus delapsa ruebant.
Talis erat tum Nympha, atque hæc incondita (tantus
Qualia nempe dolor poterat) jaætavit in auras.
O CAROLE ! O nostris toties memorate Camænis !
Sospite quo, magna incessi; cui ferta quotannis
Nectebam, ac merita cingebam tempora lauro:
Cur ubi summa dies, ac vinci nescia Clotho
Te rapuit, cur non & me quoque Parca trahebat
Haud legnem tecum comitem simul ire sub umbras,
Aut famulam tua pone sequi vestigia tardam ?
Non si talis eram, qualis quondam ubera nutrix
Hæc tibi præbuerim puero, pariterque JACOBUM
Hoc gremio, his licuit fratrem complectier ulnis ;
Aut hæc si tantas jaætarent corpora vires ,
Quantas, civili cum ferveret Anglia ferro ,
In patris, inque tuam duxi officiosa salutem ;
Non tamen optarem miseram producere vitam ,
Aut trahere exosam, te decadente, senectam :
Ergone, cœpit ubi plebs instaurare furores ,
Undique cum steterit Catilina , atque undique Brutus ,
Histe, noster amor, protexi, CAROLE, palmis.
Hoc fovi gremio caput, illæsumque remisi !
Hostibus O frustra ereptus, si denique morbi
Occidis infidiis, & iniqui crimine cœli !
Ergone, cum fati tardaret Jupiter alas ,
Et conjurantium sociatam fregerat iram ,
Votivam Superis suspendi læta tabellam ,
Qua multo exitio foetas, & milite multo
Nudavi latebras, atque armamenta coegi
Prodire è tenebris, lucemque invita fateri ?
Frustra consiliis damnata rebellio nostris ,
Si mea lanificæ spernant decreta forores .
Si mortis nullo est stringenda licentia nodo ;
Tales nequicquam fudit Rhidycina querelas ,
Atque astra, atque Deos crudeles nomine dixit.
Hos mea Nympha ; tuos nunc exprime, Thameſi , luctus.

K

Thameſis.

Universi. O x o N. pietas, in obitum

Thamesis. Augustam vidi sola sub rupe cubantem ;
Vidi, ut nunc saevis innoxia pectora palmis
Læserit, ut nostras lacrymis nunc auxerit undas :
Turrigeros in humum tandem dejecit honores,
Et dixit ; Diadema vale, mea gloria quondam,
Donec vitales carpebat CAROLUS auras ;
CAROLUS ; auspice quo, reliquos quantum ille Monarchas
Heroasque super celso capite arduus ibat,
Tantum alias inter caput hoc se se extulit urbes.
O memoranda dies, O luce sacratior omni,
Qua stella emicuit nascentis conscia Divi
Ausa diem rapere, & toti se opponnere Phœbo !
Fœlix, quæ primos vagitus auribus hausi,
Reptantesque manus, atque incunabula vidi !
Tum me non vicit nec Creta, nec inclyta Delos,
Hanc quamvis Deus, atque illam claraverit infans
Ortygiam Phœbus, nemorosam Jupiter Idam.
At quæ nunc facies ? quantum nunc mutor ab illa ?
Postquam tot nuper populis terrisque superbis
Nunc jacet exanguis, sed non ignobilis umbra,
Ut gemui ? quis me miseram tunc perculit horror ?
Cum jam semianimis chari per pectora fratris
Sparsus in his dictis animam expirarit anhelam :

“ Hunc populum, dono genitor mihi quem dedit olim,
“ Do tibi ; CAROLI DENE nunc habet ille secundum ;
“ A te defensum semper, mihi semper amatum
“ Accipe, & extremum munus morientis habeto.
Quis locus, aut quæ vos habuit tunc terra, Britannæ
Dii tutelares gentis, cum dixerit ista
CAROLUS, ac desit mortali vescier aura ?
Nequicquam crebris cumulata altaria donis ,
Nequicquam reges Diis se jaſtare propinquos
Contemtrix Superum, & fanatica diceret ætas,
Si non incolumem servassent fata JACOBUM ;
Si non ille Deos absolveret, ille superstes
Proprios Superos, cœlumque ostendit amicum.
Ille meus quondam vindex , cum territa Belgas
In caput hoc vidi ruere armis ; ille Britannum
Et patriis regit, & fratris virtutibus orbem.

Georgius Smalridge
Ex Aede Christi.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Dii, quibus imperium terræ, quorum omne certo
Mortales regimur ; (quibus indulsistis habenas
Si cognatorum vos tangat funera regum ,)
Dicite Cœlicolæ, cur nullum crine minaci
Exarsit fidus ? cur nondum conscius æther
Iracunda Deorum armamentaria pandit
Portenta, implevitque atro cœlum omne tumultu ?

Sacrilegi en nuper præceps insania morbi
Debacchata, sacrum CAROLI caput, impete terris
Fulmineo eripuit ; perque omnes pallida vultus
Mortis imago suos agit imperiosa triumphos.
Non sic Cæsareos tacuerunt sydera casus,
Sed mugire solum, sed per cava serpere murmur,
Complerique armis cœlum minitantibus augur
Attonitus stupuit ; quanquam nec Julius astris
Crior, aut graviori creptus turbine lethi.

Primus ubi in CAROLUM morbi gravis irruit æstus ;
Intremuere artus , venturum dextera fatum
Horruerat, magicumque exussit pectora frigus :
Tum cito torpor iners, cæcæque oblivia noctis
Invadunt cerebrum, picea caligine sensus
Obducunt, gelidoque oculos sudore natantes
Nescio quid densa passim circumvolat umbra :
Mens oppressa labat, gyroque fatiscit inani,
Et consanguineo lethi jacet obruta somno.

At pius interea frater cervice cadentem
Excipit, inque sinu dilectum pignus amoris
Nequicquam amplectens, iterumque iterumque vocato
Ingemit, & lacrymas inter sic vocibus instat:
Quo fronti divinus honos, & flammeus ardor
Luminibus periit? quo torvi gratia vultus ?
Certe haud talis eras cum fœlix Anglia Regem
Spectabat reducem, cum te per lœta viarum
Strata incidentem fusæ cinxere coronæ.
Vix talem vidit, tibi cum fidissima quercus
Latas densa comas, & multo vimine opacos
Intertexta sinus, sacra caput occulit umbra.
Qui tibi jam casus ? quæ causa indigna trementes
Infecit vultus, corpusque exangue resolvit ?
Dic mihi, nam memini primæ olim flore juventæ
Cum tua, qua rueres, prosterneret hasta rebellem
Præcipitemque immani agitaret turbine plebem.

Te

Univers. O x o n. pietas, in obitum

Tē memini qualem fœlix victoria vidit,
Et lātum spoliis, & multo pulvere onustum.
Fare ergo, obtestor per fratri amabile nomen,
Per populi gemitus, per cæsi vulnera Patris.

Ille graves oculos, auditō nomine patris,
Paulatini attollit, corpusque acclive cubili
Erigit ; & longo vix tandem tempore fatur :
Quis mihi delicias fugat, atque errantibus aufert
Gaudia mille oculis ? nuper mihi dulcis imago
Exemit curis animum, invasitque solutum
Sacra quies ; longo jussit super æthera tractu
Astra sequi, dederatque animam diffundere cœlis :
Aerias late valles, camposque patentes
Fas mihi metiri, præsentiaque ora tueri
Majorum, patrisque sacros agnoscere vultus.
Illi cœruleus supra caput emicat ignis,
Flagrantesque nitor crines, & tempora circum
Ardescit ; rutilo dum vultus sydere fulget
Immortale jubar spargens, & lucida tela.
Ergo fata vocant, me fors æterna fatetur
Numinibus deberi, atque annumerarier astris.
Te modo pacatum (nostri, Germane, labores)
Te manet imperium, lātoque Britannia plausu
Augurium spondet, sedatoque orbe triumphos.

Dixit, & interea novus inspirasse videtur
Membra vigor, dubiusque salutis fluctuat æstus ;
Sæpe fugam simulat morbus, refluentque vicissim
Atque abeunt pariter vires. Sic cum ultima lampas
Jam moriens alimenta trahit, jubar illa coruscum
Luce nova vibrat, geminatoque igne refulget.

Jamque valescentis ruit inclemens morbi,
Nox iterum gravis, atque oculos stupor urget inertes,
Exitiumque ferens, & ineluctabile fatum.
Qualis ubi armato stipatus milite vīctor
Obsessos urget cives ; si forte repulsam
Indignans patitur, cito præceps machina turrim
Nutantem premit, & per summas volvitur arces
Tempesta flamarum, atque igneus ingruit imber.
Haud aliter pergit furor increbescere morbi,
Præcipitatque moras, horrendaque prælia miscet ;
Difficiles animam lites, rapidæque procellæ

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Vivacem elidunt; superas simul illa per auras
Tendit, & ætheriæ victrix late imperat arci.

Sursum abit, atque alte gradiens super astra volenti
Hinc atque hinc populo CAROLUS dat jura; JACOBUS
Succedit terris, Anglorumque intonat orbi,
Unica spes patriæ, carum caput, & Steuartum
Relliquiæ ingentes, ac dilectissima fratri
Pignora.

Talis Ledæos quondam concordia Fratres,
Talis amor docuit (timidis sanctissima nautis
Nomina) perque vices regnare, æternaque sanxit
Fœdera, & alterni fatum inviolabile sceptri.

*Joh. Whitfeld A.B.
Coll. Mert.*

PLebeios cineres, densataque funera vulgi
Humeant lacrymæ; sacræ non sufficit urnæ
In rorem divisus amor, ne'c funus adornat
Augustum stillans compressis guttula canthis:
Major pompa placet, Thamesin cui fundat ocellus,
Oceanum Thaïesis, cuius circundata fluctu,
Albion, in falso rursus foret Insula ponto.
Ille, salus populi, Britonum pater, arbiter orbis,
Ille suam, nostramque animam simul exhalavit;
Et moriens, unum, fecit tria regna, cadaver.
At qualem CAROLUM, quam majestate verendum
Vidisti, Oxonium, cum plebs infana Senatus
Una te, meritumque simul meliora JACOBUM
Invasere, (hostis semper communis utrique.)
Non tulit ulterius patrum perjuria Cæsar,
Collectam turbam sed vocis fulmine sparsit,
In laceros artus, evitandumque bidental.

Hæc meminiſſe juvat, quoniam te, maxime Regum,
Restituit fraternus amor, lux ista coronam
Promisit, tibi jure tuam; tua dextera sceptrum
Nam quoties meruit? quando immortalis in armis
Fluctibus, & Batavis, & ventis jura dedisti,
Imperium oceanii victrii puppe reportans.

Sed revocat CAROLUS, qui cum pacata reliquit
Regna, suosque tuis ultro superaddidit annos,
Astra petens, pansos premit ingens advena cœlos:

II. Univers. OXON. pietas, in obitum

Cœlicolæ reducens plausu excepere, sed ipse
Ante alios, positis venit Albemarlius astris,
Ducit & ad patrem supremam in parte sedentem,
Qui duplice insignis radio, sub pectore volvit
Angliacas illie curas, & fata nepotum;
Divorum sequitur longissimus ordo Britannum,
Et natalitium vestigia sicutus inaurat.

S. Welford. A. M.
Coll. Mert.

O cœlum Phœbi lacrymis solet India mœstis
Conspicere, ipsa licet sit redditura dies;
Quanti nos deceant luctus, quantique dolores
Æterna Angliacum cum premat umbra jubar?
Nil gemitus, nihil & sulpiria nostra valebunt,
Plebeii hæc tantum signa doloris erunt:
Funereæ pompe, magis alta silentia, justi
Sunt ritus, CAROLO quos decet esse sacros;
Cui licet insidias struxerunt sepe rebelles,
Afflati rabie quam calvere pia,
Hic tamen insanæ populi compescuit iras
Confilio facilis, pacificaque manu;
Et cum fermentum lœta fecisset olivæ,
Vidislet ramis & tria regna tegi;
Tanquam opere exacto, quod non potuere priores,
Re salva ad CAROLUM gestut ire patrem.

T. Chamber
Armag. Coll. Trin.

CAROLE, nos soli fatorum sensimus ictus,
Te nobis raptum cum cito Parca tulit.
Heu! talem cœlos Regem invidisse putemus,
Et doni iratos poenituisse sui.
Quid numeras annos? Nunquam satis ille senescit,
Quem sua perpetuo gens superesse velit:
Rex justus semper juvenis, talisque Monarchæ
Quandocunque venit mors, properata venit.

Tho. Conyers
Coll. Trin. Socio Com.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Sudat Atlas, sistique videntur planstra Bootæ,
Et rota sub gemino tardior ire Deo.
Quippe aliud par non habiturus CAROLUS astrum,
Divino junctum cum Patre sydus habet:
Quique suis olim toti vixere Britannis,
Fecit vicinos ultima cura Deos.
Siste igitur lacrymas, mœsta Anglia, siste querelas,
Et vel adhuc CAROLUM noveris esse tuum.
Quique olim visit multos erraticus orbes,
Jam tibi dat fixum post sua fata jubar.
Quis varios, divine, ortus, casusque, planeta,
Novit, & ecclipses commemorare tuas?
Quis pluïquam Herculeos potis est numerare labores,
(Nam foret Herculeus vel numerare labor)
Estque opus historiæ, laudes & gesta referre,
Verum elegi, planctus, funera, busta, rogos.
Sol cadit, & pullas late dolor explicat alas,
Et simul amissum flent tria regna diem.
Ille pias lacrymas, & amoris pignora fundit,
Ille vel hostiles tollit ad astra manus:
Ipfa parata olim sacrum tumulare cadaver,
Nunc flent jaætram fæxa corda suam.
Vinxisti tibi mille modis nos, optime regum,
Officiis nec adhuc est data meta tuis.
Tali dum moriens fratri committis habenas
Dasque tuæ simili sceptræ gerenda manu.

*Jo. Ballard LL. B.
Coll. Nov.*

P Arcat heu! facro capiti Deorum
Ira, si nostræ meruere calpæ,
Publicum si quod scelus expiandum
Fata recludant:
Subditos cœli populetur ira,
Mille centenos rapiat Quirites,
Una jaætram reparabit ætas
Sospite rege.
Sed nimis nostris vitiisque patrum
Numen offendit, CAROLUM reposcit,
Quem parum grato dederat popello,
Maxima dona.

Ille

Univers. OXON. pietas, in obitum

Ille victori super astra curru
Obviam effusos properare cernit
Monkium, teque Angligenum patronum
Dive Georgi.

Martyrum tandem genitor decorus
Præmis, longa comitante turma,
Lætus auratani referens nitente
Fronte coronam:
Strictius prolis cupidus beatæ
Brachiis collum implicuit, pioque
Proximos patri, pius occupavit
Natus honores.

Inde, non raro, facie serena
Respic Europam, sibi te patronum
Sperat æternum, placida quod olim
Pace beasti.

Rhenus amissum CAROLUM perenne
Deflet, & rursum metuens tumultus,
Arbitrum mundi morientem, inermis
Flandria plorat.

Constitit pictas lacerata vestes
Heu! magis nulla miseranda clade,
Cæsarem magno similem requirens
Anglia luctu.

Siste tam ingentes lacrymosa planctus,
Deficit nulla genius Britannus
Parte, vix magno CAROLO minorem

Cerne JACOBUM:
Seu mari rursum Batavos repellens
Delet ingratos; equitesve Gallos
Proprios inter limites coeret
Vindice dextra.

Serus ad fratrem properet, diuque
Pace conservet populum Britannum,
Augeat sacrum numerosa proles
Stemma Stuartum.

*Guil. Davis A. B.
Coll. D. Joan. Bapt. Socius.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

JUlius infesti cum senserat arma senatus,
Effudit lacrymas noxia Roma suas.
Justior Augusto datur, & sine crimine luctus
Livia quem conjux, gens viduata gemit.
Haud aliter CAROLOS miseri deflevimus ambos,
Hinc proprietor nobis est dolor, inde pudor.
Tot tamen excisis fato volvente columnis,
Usque Augusta uno stat pede firma domus.
Candor avi, patris pietas, clementia fratribus
Omnia sunt titulis mista, JACOB E, tuis.

Nicholaus Arnold.

Coll. Jesu Socio-Commen-

ORBA ubi funereos miscere Britannia luctus,
Et mergi est lacrymis insula visa suis;
Suppliciter moctas poscebam in carmina Musas,
Cum sic est madidis orta Thalia genis:
Ah! utinam, quo more lyra Rhodopheius Orpheus,
(Si res pro votis effet itura meis,) Utamur lacrymis ut restaurata secundo
Sceptra ferat CAROLI non peritura manus.
Sed cum infensa negent hoc Numina, mitte precari,
Nec speres tetricas voce movere Deas.
Divisere orbem Reges, cœloque receptus
Frater, & in terris regna JACOBUS habet;
Queis (nisi Ledæis similes obiisse vicissim
Fratribus, inque vices regna tenere juvat)
Æternum manet imperium, Parcæque dederunt
Currere perpetuos & sine nube dies.

Thomas Lampugh;
Coll. Reg. Episcop. Exon. filius,

Univerſit. O X O N. pietas, in obitum

Ad Reginam Dotariam.

DUM viduos quereris thalamos & tædia lecti
Ingrata irriguis fles, CATHARINA, genis,
Da veniam miscere novos mea Musa dolores,
Quod cupid & lacrymas ambitiosa suas.
Par dolor est, diversa licet sit causa, maritum
Una sibi raptum cum gemat, una Patrem.
Hic (nec te pudeat vietam, Reginam, fateri)
Commovit sortem tristior urna tuam.
Indulſit nobis similem fortuna parentem;
Conjugio felix non potes esse pari.

*Gul. Robinson Arm.
ex Aede Christi.*

SIcine nulla movet duros reverentia manes !
Atque omnis fato vertitur urna pari !
Credidimus CAROLO quondam de Patre recisos
CAROLIDÆ Parcam restituisse dies,
Credidimus ; sed vana fides ; en funus acerbum !
En sua quem nunquam viderat aula senem !
Ille leves raro perfudit sanguine fasces ,
Scripfit & invita flebile theta manu.
Et tamen hunc nullis respexit mota querelis
Parca , sed extremo miscuit offa rogo.
Ne , libitina , ferox & inexorabilis essem ,
Quam possent CAROLI te docuisse manus !

*J. Tredenham, Arm.
ex Aede Christi.*

Sidera

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

SIdera regalis pompam quæ funeris atram
Ducitis, infestas posthac extinguite flamas.
Numinis interitus fecit majora Cometis
Portenta, aut rutili geminata lampade cœli.
Sic voluere Dei, sic tollere ad æthera dignam
Cœlo animam: Neque enim nisi solo, posse putamus,
Numine, quo steterat regnum succumbere Regem.
Nil vanæ potuere minæ, nil dextra rebellis.
Inque scelus jurata cohors, Scoticusque tumultus
Et toties cassis vibrata furoribus arma.
Heu! decepta fides! fatum cunctasque figuras
Credidimus superasse necis, tam sæpe periclis
Ereptum columen mundi, curamque Deorum.
At non interiit totus Rex, hæret imago
Usque infixa animis virtusque in fratre superstes.
Sic olim vates missum confundit Olympos
Curriculum flammis rutilans, comitique relicto
Afflatu meliore frui, donavit & aura
Occutas duplii fatorum evolvere leges.

G. Fellow A. B.
Coll. Mert.

Extingutum quereris moesto tibi funere Regem,
Anglia, quin rapto de patre nata doles.
CAROLUS alter erat, nulli sed amore secundus,
In sobolem nemo major amore fuit.
Ille Parens tenera suscepit mente rebellem,
Explicitque sinus, impia nata, tibi.
Tu Patrem abstuleras, se reddidit ille parentem,
Proque malis placidus gaudia mille tulit.
Hoc Rege, ex mediis fulsit pax aurea bellis,
Urbs tibi de rapido pulchrior igne stetit.
Cuncta refecit amor. Tu felicissima surgis,
Et stupet innumeraræ ultimus orbis opes.
Prospera sic, vivo sub Rege, Britannia, vivis,
Ne, moriente, cadas, cura paterna facit.

En

Universit. O X O N. pietas , in obitum

En Fratrem affectu tibi destinat illa parentem ;
Orba parente licet, non eris orba tamen.

En J A C O B U S adeſt , C A R O L O moriente, secundus,
Scilicet usque tibi cuncta secunda fluent.
Sic voveo ; tantisque bonis ut læta fruaris ,
J A C O B O seros exterus opto dies !

M. Johannes Reiche , Lubec.

Quis fore mortalem, post tot discrimina, vitam
Crederet, aut morbo jam supereſſe locum ?
Nil proprium ! optatæ ſpes occidit orta ſalutis,
(Dum ſocia incedunt morsque ſalufque gradu)
Transactæ ſcelus eſt revocare exordia vitæ :
Mors requiem, quam vix regna dedere, dabit.
Non defunt magna in tanto ſolatia luctu,
Nec totum nobis fubtrahit urna Deum.
Stat decus, & vidui ſpes ſtat fidissima regni,
Semper enim in vivo fratre ſuperftes erit.

*Guli. Price
ē Coll. Div. Jo. Bap.*

Ω *Εχθ. Πιερίδης κατά δάκρυα λείψετε, πηγαι
Καὶ τὸν ὄμιλον χαπέωστ', αὐτὸν ἔχουν ὑδῶρ.
Αἰχμήσαις θορυβεῖσθε, βούστητι ειδότες ἐστε.
Καί πέρ μη πόλεμον, τιλού κόπον σῆσθε φέρειν.
Καί σου τὸν εὐμενέσιον λαζέ Καρολον ἀργεῖν, καὶ γὰρ
Αἴπι γενεθλιακῷ πότερον, ἀπεργοῦ ἔχεις.*

*Δαβίδ ἡ Ιωνᾶ.
Ἐκ τῆς Εχθ. Χειροῦ.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

O Quam C A R O L u s occidit dolendus !
Summis stare diu ah Dei negarunt.
Reges intereunt, ruuntque scepta :
Reges ancipites sedent, diemque
Non certum tenuere, vix quietum.
Quantis vita malis patet caduca
Nosti, C A R O L E ; quamque crux molesta
Unamquamque gravem premit coronam.
Gentem cum proprietor modo beasti,
Longum quisque tibi rogabat ævum,
Orabat redditumque ad astra tardum.
Verum, proh Superi ! sumus coacti
Nunc invertere vota nos preceisque ;
Ad cœlum redeas cito precamur.

Edu. Ent. Fil. Geor. Ent. Eq. Aur. Coll. Bal.

Qualiter extincto Castor Polluce resurgit
Atque undas Thetidi proximus ille regit.
Sic cum Neptuno, C A R O L o moriente, J A C O B U S
Divisum imperium Castore major habet.
Fœlices ambo : Diis ille, hic præfidel Anglis.
Nulla tenet fratres urbsve domusve pares.

*Sam. Harwar
Aul. B. M. Mag. Com.*

RE X, cui fatorum dedit immutabilis ordo,
Justitiaeque potens & inexpugnabile Numen
Triste mori, quem vel merito vixisse juberet
Quæ dilecta magis fuerit tibi sanguine, virtus
I, patrias scelis repetas amplexibus ulnas,
Majorumque sacros adeas per funera manes.
Non sinet in terris probitas sincera morari
Amplius, impositas humeris dedit æmula pennas,
Quæque merere, tuo, Princeps, petis astra volatu.
Flete, nec immerito, lugubri veste Monarchæ,
Et vos o miseri, quibus hæc dispendia, cives,
Contigerint, tristes æternum flete Britanni.
Plorarent tetricæ, si possent, triste sorores
Depositis fatum, & fleret mors pallida telis,

M

Et

Universit. O X O N. pietas, in obitum

Et si non tutela Deus te, maxime regum,
Defunctum superas propius revocasset ad ædes,
Tela coerceret lethum; cohiberet ab ictu
In te tam temere jaculantem; spicula dextram.
Parce tamen, J A C O B E, tui si fratriis amore
In vestros videar dudum peccasse triumphos.
Te Deus & procerum conspirans cœlitus ardor
Justitiæque manus, sacro diademate cingunt,
Jam dici liceat; placido sub sydere tellus
Anglica fert sublime caput, cunctisque triumphans
Gentibus una magis, vivat modo læta, diuque
Fulgeat in terris hoc lumen, & inclita cœli
Progenies, donec perfuncta laboribus ævi
Mortalis, patrio tandem succedat Olympo.

Baynes ex Æde Christi.

Pone tuas, si quando potes, fanaticæ, ficas,
Et cohibe pronas ad scelus omne manus,
Jam licet esse pio, cum tot contraria cœptis
Summum fata tibi præripuere nefas:
Agnosco non hoc fictos in funere fletus;
Ah! quam mentiri nescius iste dolor!
Nempe doles fratriis divulsum amplexibus ire
Quem tibi prima fuit cura perisse simul.
Dii bene! quod C A R O L I te mors pacata fefellit:
Sicca tuam nequeunt fata domare fitim.

*Arthurus Mainwaring
Sup. Ord. Commensalis ex Æde Ch.*

Quid, medice, audaci pertentas pollice venas,
Purpureumque animæ semita pandit iter?
Non elusa tuæ miror molimina dextræ,
Aut artem fatis succubuisse tuam.
Vindictam sumunt nostro de principe morbi,
Quos toties sacra depulit ille manu.

*Johannes Sawl,
Sup. Ord. Commensalis ex Æde Christi.*

Quam

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

QUam doluere omnes, prodebant undique vultus
Attoniti, audita, CAROLE, morte tua.
Percussit totam tua sœva apoplexia gentem,
Communisque tuum est mors comitata rogum.
Cum caput affectum male sit, membra omnia sensu
Orba jacent, in te vita salusque sita est.
Quam bene dicantur Reges spiracula naris,
Hinc omnis vitæ fons & origo fluit.
At tu flectendas fratri dum tradis habenas,
CAROLE, mutato nomine, vivis adhuc.

*Phan. Bacon SS. Th. B.
Coll. D. Joan. Bapt. Socius.*

Percuteret subito regem cum fulmine morbus,
Et fureret toto corpore sparsa lues:
Quod studium! quæ vota! quibus cumulavimus aras
Donis! quæ lasso foedera pacta Jovi!
Teque etiam Superi videre, JACOBÆ, præcantem;
Fecerunt dubios & tua vota Deos.
Indulxit fratrem Lachefis non furda, roganti
Invidiam voti nescia ferre tui.
Ut non ille tuos tunc est oblitus amores!
Lethæis quamvis pene remissus aquis:
Sed patris interea sed matris viderat umbram,
Utraque porrecta nam vocat umbra manu.
Vicerunt! frustra certaverit Anglia cœlo,
Hic orbis Regem postulat, ille Deum.

*Guilielmus Morgan Coll. Jesu
Commensalis & Juris Civilis Studiosus.*

III Universit. OXON. pietas in obitum

Quo properis, Superis nimium dilecte? Parentis
Num petis amplexus, vel petit ille tuos?
Te quæcunque ferat prælati regia cœli,
Namque tibi fatus plaudit uterque polus,
Respice propitio nativum sydere regnum
Quo solitus vultu; nam meliore nequis.
Abscissi non ægra feret divortia mandi,
Cum sit præsidiis Anglia tuta tuis.

Petrus Blake è Coll. Ball. Com.
filius Petri Blake Armig.

Et licet, & fas est, sævo dare vela dolori,
Vulnera nec siccis dissimulare genis.
Rex jubet; exemploque præxit, sua damna recensens
Maxima, nec tanti vel tria regna putat.
Dura fugæ tecum sensit mala; redditia, frater,
Sacra Deo per te, CAROLE jura foro.
His ubi pro meritis tua jam proiectior ætas
Debet ingrata gentis amore frui;
Insidias inter veras, fictosque timores,
Civibus & fratribus catera vita data est.

Robertus Thornton. B. A.
è Coll. Univ.

CAROLE, dum cognata inter tibi sydera fulges,
Ornat & Arctoum dum tua stella polum:
Desuper ingratos fausto aspice lumine cives,
Redde Deos nobis, propitiumque patrem.
Quos si pro meritis statuis punire (fatemur,)
Vix satis in poenas Jupiter unus erit.
Sed nequit imitari clementia cogita Genti
Tandem inter faciles degenerare Deos.
Scilicet Hæc major quam cui nova gloria cœli
Quod rapiat, quicquam vel superaddat, habet.

Gul. Carr Armiger.
è Coll. Univ. Super. Ord. Commens.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Quis tantus mœsto populi dolor infidet ori,
Ecquis & attonitos ingens stupor occupat Anglos?
Nec tanti causas audent proferre doloris.
Talis erat, memini, facies rerum, occidit olim
Cum C A R O L U s, dira scissa cervice bipenni,
Atque manus sacro est audax infecta cruento.
Heu facile est tanti causas edicere luctus:
Principe nec salvo possunt ita flere Britanni.

Impia mors sacram capitum perruperat arcem,
Pondere majori solito frons ægra grayatur,
Sæpe licet gemmis, pretioso & onusta metallo,
Et curam graviorem & amaras passa querelas.
Succubuit C A R O L U s malefido heu victus ab hoste.
Infandum Regis sensit tota insula casum,
Et gemuit magno late concussa tremore.
Sacra diu morbo est anima obductata rebelli,
Scilicet & populum invita, & fratrem ægra relinquit:
Sic tandem infidi perrupit vincula morbi
Dilectum caput, & caros reseravit ocellos,
Atque iterum reducem gratata est Anglia Regem;
Ipse sui genitorem injusto occumbere fato
Vidit, & infidias fœlix evaserat omnes,
Ilicis argutis latitans securus in ulnis,
Atque eadem ad matrem jam fida carina revexit.
Tu majora redux potis es vitare pericla,
Quæ tibi germanoque tuo gens effera nisu
Sacrilego molita, suum tandem in caput hausit.
Non animam invito voluit sibi surripi, at ipse
Dulce Dei munus placido dimisit ab ore.
Eheu te æternum volumus nec morte aboleri,
Attamen infani curis cruciamus iniquis,
Atque sacrum caput heu nimium inclinamus onustum.

Delitiae humani generis perierte, nec ullis
Inflecti precibus rigidæ potuere forores,
Ille feros vivens potuit mulcere leones,
Inque suum immanes hostes detorsit amorem.
Illius ad nutum gentes posuere, nec ausæ
Sunt fremere, æratas bellive recludere portas.
Quem mare cognoscit dominum, & circumflua Tethys,
Demirata novas C A R O L I quibus imperat artes.

Univers. O x o n. pietas, in obitum

Ad quem dona suas supplex fert Sarmata pelles,
Sic orbe ex alio veniunt Garamantes & Afri,
Atque fide haud propria pacta est gens Punica fœdus.
Spreto sole suo succedit discolor Indus,
Numen adoratum C A R O L I , auxiliumque petitum,
Atque habitu insueto , & lingua stridente salutat.
Jamque dolor sese late diffundet acerbus,
Et C A R O L I morte audita, gemet axis uterque,
Una nec immensum teneat licet insula lucretum.
At major fratri est pastus præcordia mœror,
Atque sedens imis alte est infixa medullis
Et dulcis vivi , mœsta & morientis imago.
Ipse suo cœlo propior, tibi magne J A C O B E ,
Quicquid erat carum , subiectos, Religionem,
Conjugem , avitaque sceptra extrema voce reliquit.
Macte Heros invictè , in te miserata dedere
Et fratrem redivivum & magnum fata Parentem.

*Ambr. Bowmire S. T. B.
Coll. Div. Jo. Bap. Soc.*

E Xequias C A R O L I celebrans Academia, luctu
Obruitur, inœstoque natat nunc insula fletu.
Deliquio perculsa pari mea Musa stupescit:
Verba, vel affectus tam grandi digna dolore
Huc afferre nequit, linguas tremor occupat omnes.
Dum statuas alii longævaque marmora ponunt,
Pectoribus cœlata dabunt monumenta Camænæ.

En facri volitant C A R O L I super æthera Manes,
Angelico comitante choro, certante coronam
Quis capiti imponat, in manibus quis sceptra daturus,
Numinaque in folio semper durante locarunt !

Sed terris rursus descendens Musa, J A C O B U M
In C A R O L I folio, mundo plaudente, sedentem
Conspicit, & læta gratatur mente Britannis.
Orbe novum effulget sydus, regnante J A C O B O
Regnat pax & amor, terras Astræa revisit.
Absint jam lacrymæ, procul hinc, procul ite profani
Singultus, nam summa decent nunc gaudia Musas.
Vive diu patriæ pater, invictissime Princeps,
Musarum vindex, regni moderator & orbis,
Ac sero in cœlis caro cum fratre triumphes.

*Mattb. Hole S. T. B.
Coll. Exon. Socius.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

TE somnus ergo perpetuus premit;
Tecumque, Cæsar, flebilis occidit,
Et vera Majestas, honorque &
Prisca fides pietate juncta.
Ergo fidelis præbuerit tibi
Olim latebras æsculus irritas?
Numenque te frustra nefandi
Expediit per acuta belli?
Securus ergo littus inhospitum
Frustra tenebas? sæpe periculis
Erepte frustra, nunc inerti
Umbra cadas ut opima fato!
O Dive Cæsar, sic cadis impiger
Tandem laborum: Talis & Hercules,
Cum monstra terræ contudisset,
Occubuitque meruitque cœlum
Premente tanto quis renuat malo
Ingrata vitæ abrumpere stamina,
Ni Cæsarem nobis secundum
Fata darent, similemque primo!
At tu receptus, maxime Principum,
Quam carus hospes post dubios metus,
Quantaque post ægros dolores
Lætitia populim beasti?
Deserta raptum sic queritur diu
Ploratque virgo Gnossia Theseum,
Sed læta tandem conjugalis
Vincla subit potiora Bacchi.

J. Heywood

Ex AEd. Chr.

Universi Oxon. pietas, in obitum, &c.

Ad ANNAM

Regiam Daniæ Principissam.

Augustæ heroum lacrymæ pretiosaque luctus
Pompa oculos nuper perculit, ANNA, meos.
Tu quoque miscebas socios cum conjugè fletus,
Heu! quod & hic vobis pectora junxit amor?
Hinc atque hinc totidem manarunt lumina guttis,
Tristitiaque parem servat utrumque fidem.
Ut vidi atrato coopertam incedere velo,
Quam potuit sibi tunc vel placuisse dolor?
O quam, diva, tui decuere crepuscula vultus,
Sic castigatum nocte premente jubar!
Nimirum tanti vim non passura doloris
Nube sua Juno conspicienda fuit.
At lacrymis nostrisque modum positura querelis,
Volverunt gratas fata benigna vices;
Quæ sibi semper erit CAROLINÆ conscientia mortis
Natales eadem lux tulit alma tuos,
Scilicet ex patrui conceptum funere luctum,
Temperet ut vitæ longior ordo tuae.

Gul. Graham A.M. ex Ede Chr.

Reg. Principissæ à sacris domesticis.

verso. N.

act. 5. 21

F I N I S.

